

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR VIDEO

Ateliér video

MITOTE – POVYK, RÁMUS, ZMATEK

MITOTOE – NOISE, NOISE, CONFUSION

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR THESIS

AUTOR PRÁCE

Adam Smolek

AUTHOR

VEDOUCÍ PRÁCE

Mgr. Martin Mazanec, Ph.D.

SUPERVISOR

BRNO 2021

OBSAH DOKUMENTACE:

TEXTOVÁ ČÁST str. 5–16

OBRAZOVÁ ČÁST str. 17–75

TEXTOVÁ ČÁST

Mitote – povyk, rámus, zmatek

Ve své bakalářské práci se pohybuji v několika rovinách, které se snažím vzájemně propojovat. Jednou z rovin je zkoumání prezentace vizuálního a audiovizuálního umění v rámci veřejného prostoru. Další rovinou je tvorba mobilní malby a kresby formou deníkového záznamu, automaticky generovaný text bezbřehým klikáním na nejčastěji používaná slova v rámci textového editoru telefonu a realizace vizuálních nástrojů. Jako výstup mé bakalářské práce je interaktivní instalace v rámci prázdného obchodního prostoru. Zvolenou formou a estetikou instalace bych rád vytvořil dojem prapodivného obchodu s elektronikou, galerijním prostorem nebo bazarem. Tématem a názvem mé bakalářské práce je Mitote, jako psychický stav, zmatek vzniklý zpracováním protichůdných informací. Stav mysli přehlcn vizuálními podmětem, do kterého je myšlení uvedeno v momentu, kdy není možné nalézt východisko pro stanovení individuální pravdy pomocí racionality.

Úvod

Zadání tématu pro bakalářskou práci bylo koncipované v situaci, ve které byla má predikce jejího vývoje mylná. Předmětem mého zájmu byla toho času scéna. Formální a estetické zpracování jednotlivých žánrů taneční hudby a možný terapeutický potenciál elektronické hudby. Instalace měla být koncipována jako vytvoření prostředí pro event složený z prezentace různorodých hudebních projektů.

Název hluk rámus zmatek, spojen ve výrazu mitote, je vykládán jako protichůdná východiska racionálního myšlení v lidské mysli. Víze mé práce byla koncipovaná do hudebního klubu. Formou pro zapracování myšlenky měla být hudební scéna a její setting, instalována přímo v prostředí klubové scény. Bohužel se mi nedaří spojit z provozním zavřeného klubu, domluvit se na možnosti celý koncept modifikovat na stávající podmínky.

Východiskem pro řešení tohoto tématu je pro mě přehlčení podměty, jejichž výsledkem se stává odbourání myšlení, opačný princip než lze pozorovat například u meditace, jehož aplikací by mělo dojít ke stejnému výsledku mozkové funkce, která zvyšuje aktivitu na základě zdánlivě nevědomého chování. Uvolnění energie, která může být předmětem neuróz nebo psychických obtíží.

Trans a setkání se s čímsi posvátným. Zde pozoruji důležité aspekty v podmětu na veškeré smysly člověka. Zde je možné nahlížet na hudební scénu jako na bohoslužbu. Při návštěvě bohoslužby je člověk vizuálně vnesen do prostředí, kterým je fascinován. Ne jenom vizuálními podměty, kterými je vytržen ze všedního vnímání světa. Situování kazatelny na východ a časování nám umožňuje být svědky prosvitu slunce skrze vitráže nad kazatelnou. Myrha a kadidlo vnáší smyslový vjem pro čich. Vznášející se kouř kadidla prošpikován barevnými paprsky slunce procházejícími přes vitráže okna. Rozeznáním varhan a konfrontace se zvukem, jehož rezonance se rozezní skrze akustiku celé stavby. Sborový zpěv vytváří pocit sounáležitosti, vše dokresluje v nadpozemský zážitek.

Zde pozoruji prvky, které je možné spojovat i s hudební scénou – kouř, barevna světla, vizuální podměty, projekce a sounáležitost v poslechu. Snaha dotknout se alespoň na okamžik něčeho nadpozemského.

V tento moment se dostávám ke srovnání, kdy lze shledávám něco podobného v obou příkladech. Dotknout se alespoň na chvíli něčeho posvátného. Zde je možné se bavit přímo o jednotlivém řešení settingu nebo scény a setupu či samotném obsahu. Na danem tématu mě zajímá samotný princip a forma. Využívání stejného principu lze sledovat i v rámci pop kulturní scény.

Volná interpretace estetiky

Psytrance

Kombinace východních filozofů s Neo ezoterickými tendencemi podsvícené modrou složkou světla jako tachometry řidiče kamionu, tak aby v průběhu noční jízdy byl jeho mozek stimulován a nedocházelo k mikro spánkům. Provoněný vůní lesa syntetického stromečku a za zády, za zády se vlní tištěné plachty hinduistických bohů. Při otevření očí člověk nevidí volant, ale nalitý čaj a v jeho hladině se odráží míhající se ruce doplňující rytmus celého těla. Snad mé dýňové latté spasí celý svět bom šanka oma padme hu.

Tekno

Snažící si udržet svůj komunitní rámec. Reflektující si svou zoufalou snahu schovat se pod zem, která mizí prorůstajícím kapitálem. Každou zimu přečkává a těší se, kdy bude moci zase přivítat jaro a teď. Teď spalujeme benzín, tak uživej a nasaj to do plných plic, ten kouř z agregátu. Nebudeme tu věčně, tak uživejme tu odstředivou sílu tohoto cyklického planetárního kolotoče. Teď je ten čas.

Drum and bass

Konzumní rámec navlečený do reflexní vesty uprostřed výrobního procesu na montážní lince. Obklopen informačními tabulemi a bezpečnostními prvky. Hrdý na svou produkci, hrdý na důležitost svého obráběcího stroje v soukolí celého procesu. Zoufalý ze svých nedostatků a nepřesnosti, kterou zobrazuje kontrast vůči stroji.

Techno

Jeho typické podsvícení červeným světlem uzavřené uprostřed urbanu vyvolávající za dveřmi pocit sounáležitosti napříč individualismu. Propojení všech příběhů, pokojů a místností celého města v synchronním rytmu. Kolik situací, pohybu a děje jde skrýt za jeden takt dunivého rytmu promítnutého na vnitřní stranu zavřeného očního víčka v přítmi a mlhou protknutého sálu.

Samotný fakt, že se není možné spojit se zavřeným klubem, zobrazuje nastalou situaci. Ve které personál klubu bude odkázán na získávání finančních zdrojů asi jiným způsobem než provozem zavřeného klubu. Nejspíš telefon vyzvání zavřený v šuplíku stolu kdesi v kanceláři zavřeného klubu.

„Tanečníci, se kterými mohu sdílet svou hudbu, jsou jen ti, kteří se zobrazují na vibrujícím papíře prostřednictvím rytmicky poskakujícího pigmentu. Samotná forma je dost primitivní, stejně tak, jako kopulativní tanec proti reprobédnám. V současných podmínkách však nelze jakkoli simulovat pískání v uších po protančené noci před sound systémem, sluchátka nebo domácí hifi soustava jej jen těžko nahradí,“

Vznik iniciativy

Ve své Bakalářské práci reaguji na vzniklou situaci v rámci pandemie, a s ní vzniklých opatření a omezení. Navazuji na předchozí klauzurní práci Dg – F443, jenž se věnoval frustraci z nekonání kulturních akcí. Projekt byl prezentován ve veřejném prostoru jako iniciativa se snahou vytvoření galerie v průchodu domu na ulici Údolní 512 pod názvem Galerie Průchod. Výstavní prostor, jenž by mohl být přístupný i v rámci proti-pandemických opatření. Zvýšenou pozornost veřejnému prostoru jsem začal věnovat po odcizení notebooku, který jsem nechal položený při odemykání dveří domu, ve kterém bydlím.

„Strašně se o to bojím. Chtěl bych, aby fungovalo, že když něco umístíš do veřejného prostoru, tak nemusíš mít strach, že to někdo zničí. Když jsem ztratil notebook, dlouho jsem se vyrovnával se ztrátou vlastní historie. Je důležitý to mít v sobě vyřešený, že se nic neděje, když o něco přijdeš. Vnímat to jako příležitost, možnost dělat něco nového“

Dva kolemjdoucí šmejdící kolem popelnic. Prochází vedle mě, jeden z nich nese v ruce nůž. Chtěl bych jim něco nabídnout, ale nevím co? Co vede člověka k tomu, aby chodil po ulici s nožem taseným u boku. Druhý prohlásí "Bolí mě břicho." K takovému jednání musí být člověk v hrozně nekomfortní situaci. Nosit nůž s obnaženou čepelí u boku. To bylo asi tím, že si odnášeli telefon, který zaznamenával průběh instalace. Proto ten nůž.

Iniciativa byla podpořena výstavou Davida Kozáka s názvem tERRitORium zero se snahou pro vytvoření metafory zobrazující stávající celosvětovou situaci. V rámci instalace nastala konfrontace s Městskou Policií, díky které akceleroval vývoj iniciativy. Jak tenká hranice je mezi rubrikou kultura a zločiny a soudy.

Přibíjeli plakáty na dům v centru Brna. Tvoříme tady umění, tvrdili policii.

Skupinka pěti mladých lidí se před čtvrtěční půlnocí rozhodla udělat si vlastní výstavu plakátů v podloubí domu v centru Brna. V době zákazu nočního vycházení je přistihli strážníci, kterým se přiznali, že tak dělají bez vědomí majitele budovy.

Podloubí domu si vybrali jako místo pro svou galerii před čtvrtěční půlnocí. Zeď začali pomocí hřebíků zaplňovat údajně vlastnoručně vyrobenými plakáty.

„První návštěvu měla galerie nečekaně už vzápětí. Čtveřici mužů a jednu dívku, která vše fotografovala, totiž uprostřed tvůrčí činnosti překvapili strážníci. Skupinka hlídce uvedla, že tvoří umění a přiznala, že tak činí bez souhlasu majitele,“ popsal v pátek mluvčí městské policie Pavel Šoba.

Zdroj: <https://brnensky.denik.cz/zlociny-a-soudy/pribijeli-plakaty-na-dum-v-centru-brnatvorime-tady-umeni-tvrdili-policii-202102.html>

Legitimizace projektu

Dalším bodem v nastalé situaci bylo dohledat majitele objektu a oslovit jej s iniciativou. Sepsat vyjádření k přestupkové komisi, vyhledat právní poradenství. Po zjištění majitele bylo sepsáno oslovení na městskou část Brno střed, které je vlastníkem budovy. Po sepsání vyjádření k přestupkové komisi bylo konzultováno s právním poradenstvím Frank bold. Cele situaci pomáhala pozitivní odezva a jakási legitimizace projektu skrze média kde byla iniciativa prezentována.

Oslovení města

Vážená paní Mgr. Marie Jílková,

obracíme se na Vás, protože bychom s Vámi chtěli otevřít diskusi týkající se výstavního projektu v městském veřejném prostoru. Projekt byl zahájen studentskou prací, hledající alternativní způsob náhrady toho, co online prostor nenabízí. Výsledkem této práce bylo vystavení vzniklých artefaktů zabývajících se tímto tématem do prostoru průchodu domu Údolní 212. Tento prostor je veřejný a dle našich dostupných informací spadá pod správu města Brna.

Průchod provizorně přeměněný na galerii byl, alespoň z našeho úhlu pohledu, veřejností přijímán kladně. O charakteru akce a jeho nosných myšlenkách je ostatně možno číst zde (<https://www.fullmoonzine.cz/post/preview/url/galerie-pruchod-verejny-vystavni-prostor-pronikoho>) nebo zde (https://brnensky.denik.cz/kultura_region/galerie-pruchod-umelec-vystavil-svadila-na-rohu-brnenskych-ulic-20210123.html).

Na první iniciační výstavu navazovala druhá, kterou byla iniciace galerijního prostoru podpořena. A bylo možné vyzkoušet funkčnost a úskalí spojené z vystavování v uvedeném veřejném prostoru.

Autoři, kteří vstupují se svými díly do veřejného prostoru, jsou si plně vědomi možných rizik – krádeže, či poškození vystavovaných děl. I přesto do interakce s prostorem jdou za účelem osvěžení depresivní prázdnoty způsobené probíhající pandemií. Cílem pouze přinést špetku nevšedního podmětu do místa, které svou podobou a architektonickým způsobem zpracování vyzývá k možnému kulturnímu obohacení.

Galerie Průchod, jak je projekt pracovním názvem, je koncept, jehož hlavní myšlenkou je podpořit mladé, začínající umělce, kteří mají kvůli své krátké výtvarné praxi obvykle velmi málo možností, jak prezentovat svou tvorbu. Vystavení autorské tvorby ve veřejném prostoru bez nároku na kompenzaci možné destrukce své práce je jedna z omezených možností, jak interagovat omezenou formou s publikem z bezpečné zóny. Ve stávající situaci jinou než virtuální formou.

Vizuálně výstavy pracovali nebo se aspoň snažily využít galerii rámeček, čistou adjustaci a pro návštěvníka pocit institucionálně vedeného subjektu. U obou prozatímních výstav se jednalo o grafické práce prováděné na papíře se snahou zvolit co nejšetrnější způsob instalace. I přes tuto snahu má projekt momentálně nelegitimní charakter.

Jelikož jsme si vědomi, že se jedná o majetek města a kulturní památku a náš záměr je doufáme přínosný. Byli bychom rádi za legitimizaci projektu. Nastavení rámce, ve kterém by se výstavní činnost mohla v daném prostoru pohybovat. S jasně stanovenými podmínkami, tak aby bylo možné v projektu pokračovat. Vyvarovat se možným komplikacím spojeným s naší aktivitou a současně přinést městu živou a bezpečnou kulturu.

S tímto záměrem se na Vás obracíme, se snahou pro otevření dialogu s Vámi, který by v ideálním případě mohl směřovat k oboustranně podnětné oficiální spolupráci.

Děkujeme a přeje hezký den

Za iniciativu "Galerie Průchod"

Adam Smolek

Podání vysvětlení

Podání vysvětlení

Dobrý den, obracíme se na Vás v návaznosti na setkání s Městskou Policií Brno ze dne 4.2.2021 a naší iniciativou „Galerie Průchod“. Několik výtvarníků a umělců vytvořilo v reakci na současné dění a uzavřené prostory muzeí a dalších kulturních objektů tuto iniciativu, kdy hlavním účelem je umožnit široké veřejnosti alespoň v malé formě kulturní zážitek a možnost navštívení výtvarné výstavy. Název „Galerie Průchod“ vznikl přirozeně dle prostor, které jsme se rozhodli využít – tedy veřejného prostoru průchodu domu č.p. 212, nacházející se u křižovatky ulic Úvoz a Údolní.

Vědomi si aktuální situace, první vernisáž a výstavu výtvarných děl jsme uskutečnili bez účasti návštěvníků, jen zprostředkovaně v online prostředí a to dne 18.1.2021

Se zástupci města jsme již započali dialog o záštitě města nad naší činností, která si klade za cíl nejen umožnit volně přístupnou brněnskou galerii, ale taktéž zvelebit nevyužívaný prostor pro veřejně prospěšný účel. Kopii komunikace samozřejmě můžeme doložit. Po pozitivních ohlasech a vlně zájmu, kterou „Galerie Průchod“ zaznamenala jsme s nadšením chtěli dát prostor i dalším vystavujícím a po vyklizení první výstavy jsme tedy dne 4.2.2021 měli záměr uskutečnit instalaci a následně online vernisáž, obdobně jak tomu bylo v prvním případě. Vzhledem k aktuální situaci, jsme si samozřejmě vědomi omezeného pohybu osob po 21.00 a jelikož jsme se chtěli vyhnout jakémukoliv shlukování veřejnosti, která by na rozdíl od nás nevykonávala pracovní činnost, zvolili jsme v dobré víře instalaci druhé výstavy právě v nočních hodinách.

Naším záměrem není a nebylo trávit volný čas navzdory nařízení vlády mimo naše bydliště, nicméně být mimo bydliště pouze na dobu nezbytně nutnou pro výkon pracovní činnosti spojenou s naší iniciativou, tedy při uskupení osob společně vykonávající podnikatelskou nebo jinou obdobnou činnost. Skupina osob, která na místě dne 4.2. 2021 byla přítomna, je složena z výtvarníků a dalších osob, které se touto činností soustavně zabývají v zaměstnání, případně ve studiu na VŠ. Toto můžeme doložit např. čestnými prohlášení od zaměstnavatelů, případně aktérů samotných, kteří vykonávají činnost jako OSVČ.

V průběhu instalace druhé výstavy dne 4.2.2021 přijela k danému průchodu u ulic Údolní a Úvoz hlídka Městské Policie Brno a přirozeně po nás žádala vysvětlení, z jakého důvodu jsme po 21. hodině mimo naše obydlí. Poskytli jsme absolutní součinnost při komunikaci s hlídkou MPB, obeznámili hlídku s naší iniciativou i pracovním charakterem našeho pobytu mimo bydliště a taktéž se snažili osvětlit, že volba jít instalovat díla právě v hodinách, kdy prostorem nebude procházet veřejnost, byla z dobré víry ochrany zdraví, jež je v této době klíčové. Závěrem bychom rádi zdůraznili, že nás nastalá situace velmi mrzí a rádi bychom celou věc uzavřeli smířčí cestou. Činnost „Galerie Průchod“ si klade za cíl zvelebovat veřejná prostranství, přinést široké veřejnosti jedinečnou možnost kulturního vyžití i v době, kdy jsou

kulturní aktivity naprosto omezeny a ve veřejně-prospěšném zájmu změnit ráz nevyužívaného prostoru, kterým denně S pozdravem

Adam Smolek – zakladatel iniciativy „Galerie Průchod“

David Kozák – vystavující

Vyjádření právního poradenství

Vážený pane Smolku,

k Vašemu dotazu ohledně přestupkového řízení v souvislosti s Galeríí – Průchod uvádíme následující:

Ve Vašem případě se jedná o posouzení toho, zda byl spáchán přestupek podle § 34 odst. 1 písm. a) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení („krizový zákon“) ve spojení s § 31 odst. 3 písm. c) krizového zákona. Podle těchto ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo v době krizového stavu (nyní nouzový stav) nesplní svou povinnost strpět omezení vyplývající z krizových opatření stanovených v době krizového stavu. Relevantním opatřením je nyní usnesení vlády č. 79/2021 Sb.

(„opatření“), dostupné zde: <https://www.vlada.cz/assets/mediacentrum/aktualne/volny-pohyb-0079.pdf>

Podle čl. IV odst. 3 opatření se nařizuje pobývat na veřejně přístupných místech nejvýše v počtu dvou osob s výjimkou mj. osob společně vykonávajících podnikatelskou nebo jinou obdobnou činnost. Tato povinnost není časově omezená. Dále opatření v článku I. zakazuje volný pohyb osob na území celé České republiky v době od 21:00 hod. do 04:59 hod. Z tohoto zákazu následně vyjmenovává výjimky. Jednou z těchto výjimek je i výkon povolání.

Je možné, že správní orgány budou na Vaše jednání nahlížet jako na výkon podnikatelské či obdobné činnosti nebo na výkon povolání a že Váš pobyt na veřejnosti po 21. hodině posoudí jako oprávněný. Záleží na tom, jak široce budou správní orgány tyto pojmy vykládat a jak úspěšná bude Vaše argumentace v tom smyslu, že se o výkon podnikatelské či jiné obdobné činnosti jedná. Vaši argumentaci v příloženém dopise považujeme za poměrnou zdařilou a obsahující všechny důležité aspekty. Vhodné by bylo také k tomu, že jste instalaci záměrně prováděli v nočních hodinách, abyste se vyhnuli shlukování osob, doplnit, že Vaším jednáním tak nebyl poškozen ani ohrožen celospolečenský zájem (tzv. objekt), jež koronavirová opatření chrání. Tímto zájmem je co největší minimalizace šíření náказы koronaviru.

Dle našeho názoru by Vaše činnost pod výkon podnikatelské či jiné obdobné činnosti spadat mohla, a to minimálně u osob, které uměleckou činnost vykonávají na živnostenské oprávnění. Problematictější dle našeho názoru bude postavení studentů VŠ, pokud zároveň nemají živnostenské oprávnění nebo nejsou v pracovněprávním poměru (na základě pracovní smlouvy, dohody o pracovní činnosti nebo o provedení práce), pod jejíž náplň práce by bylo možné instalaci děl podřadit.

Na posouzení toho, zda správní orgány Vaše jednání jako přestupek posoudí, či nikoliv by také mohlo mít dopad to, jak velká skupina osob se instalace účastnila, zda jste se snažili minimalizovat vzájemný kontakt a měli jste ochranné prostředky dýchacích cest (roušky nebo respirátory).

Je také možné, že správní orgány budou Vaši iniciativu považovat za volnočasovou aktivitu, jejíž provozování je na veřejnosti po 21. hodině zakázané.

Nejsme schopni odhadnout, jak budou správní orgány příslušné opatření vykládat a jak Vaše jednání posoudí. Je na uvážení správního orgánu, zda s Vámi přestupkové řízení zahájí. Pokud přestupkové řízení zahájí, bude se správní orgán následně zabývat zejména tím, jak sami předestíráte, zda je možné Vaši činnost podřadit pod výkon podnikatelské či jiné obdobné činnosti a zda Vaší činnosti došlo k ohrožení či porušení výše zmíněného zákonem chráněného zájmu. Své úvahy a závěry o tom, zda jste přestupek spáchali či nikoliv musí správní orgán dostatečným způsobem odůvodnit.

Pokud byste s odůvodněním, popř. výší sankce nebyli spokojeni, můžete se proti rozhodnutí v přestupkovém řízení odvolat. Pokud v odvolacím řízení nebudete úspěšní, můžete rozhodnutí napadnout správní žalobou. Více o přestupkovém řízení se dozvíte v našem manuálu zde: <https://frankbold.org/poradna/spravnirizeni/spravni-rizeni/spravni-rizeni/rada/prestupkove-rizeni>

Galerie Průchod

Byla navázána komunikace s Městskou částí Brno střed, pod jejíž zprávu spadá budova, v rámci, které se iniciativa pohybovala. Projekt byl dekriminalizován a Městská část Brno střed iniciativu pro vznik galerie ve veřejném prostoru podpořila a dále bylo možné pokračovat legitimním způsobem.

Na projektu Galerie Průchod jsem dále pokračoval ve spolupráci s Mílkou Dočkalovou. Dalším krokem bylo zkontaktování paní správcové bytového družstva, prostřednictvím kterého byli osloveni obyvatelé domu, seznámeni s působením galerie průchod a s možností kontaktu v rámci aktivity Galerie průchod.

..

Vážení obyvatelé

Z důvodu stávající situace, uzavření galerií a pozastavení kulturního dění byl využit prostor Vašeho domu pro prezentaci vizuálního umění. Záměrem iniciativy Galerie Průchod je snaha zprostředkovat široké veřejnosti možnost obohatit se vizuálním podmětem a kulturním zážitkem. Jsme si vědomy toho, že průchod je součástí Vašeho domu a byli bychom rádi, kdyby bylo možné v aktivitě pokračovat i s Vaším vědomím. V případě připomínek nebo dotazů spojených s provozem galerie je možné přímo kontaktovat organizátory galerijního prostoru na emailové adrese galeriepruchod@email.cz nebo na tel. 728 638 355.

S přáním pevného zdraví a lepších zítřků, za iniciativu Galerie Průchod
Mína Dočkalová a Adam Smolek

Na výstavu Mgr. Davida Kozáka navazovala výstava Jana Vykypěla s názvem *Ton– Karton* reflektující autorovu zkušenost s bezdomovectvím a jeho vizuálního vnímání ulice.

Další výstava vznikla ve spolupráci s Matoušem Hrbkem a Nikolou Rádcovu s názvem *Nikomu to neřeknu*. Ve které autoři konfrontovali osobní a intimní témata s veřejným prostorem.

S jednotlivými autory byla prozatím vždy navázána komunikace před vznikem samotných děl, které byli koncipovány přímo pro výstavní rámec ve veřejném prostoru. A díky tomu bylo možné mapovat možnosti, které prostor a způsob instalace umožňuje.

Instalace

V navázané komunikace s Městskou částí Brno střed byla rozvíjena myšlenka o putovním galerijním prostoru využívající pro své působiště prázdné obchodní prostory v době potřebné pro vyřízení agendy pro umožnění znovu pronajmutí prostoru.

V rámci tohoto konceptu je prezentována má bakalářská práce. Zvolené místo a způsob instalace a její forma reflektuje stávající situaci a proběhlá zkušenost s digitalizací komunikace, školství a kultury. Ekonomický dopad, který vedl ke krachu mnoha provozoven a alternativní způsob obživy, kterou muselo zvolit velké množství lidí pracujících v kultuře a s tímto odvětvím spojených profesí. Zvolenou formou a estetikou instalace bych rád vytvořil dojem prapodivného obchodu s elektronikou, galerijním prostorem nebo bazarem. Zároveň je zde prezentován projekt snažící se zobrazit to čeho jsme byli součástí. Přesunutí pozorností do digitálního světa. Součástí instalace jsou prvky využívané při tvorbě hudební scény využívající prvky VJingu. V neposlední řadě se jedná o oživení prázdného prostoru s vnášenou nadějí pro lepší vývoj dlouho trávající celospolečenské situace.

Inspirační zdroje

V rámci zájmu o tvorbu vizuálních nástrojů jsem konfrontován s počátky videoartu a s jevem zpětné vazby jako s původně technickým problémem. Mezi tvůrce, kteří začali pracovat se zpětnou vazbou video signálu patří Nam June Paik, Greenwich Cafe, Richardem Lowenbergem, Steina a Woody Vasulka. S principem zpětné vazby jsem se seznámil ve formě VJingu a taneční hudby nesoucí s sebou estetiku psychedelické kultury 60.let. Mezi mnou obdivované autory patří například Max Coper, Robert Lippok, Jar Moff a instalace Ryojje Ikeda. Malíř Jake Fried mě oslovil svojí prací, s kresbou a animací. V rámci tvorby nástrojů je mi inspirací ruský umělec Dmitry Morozov, pracující pod pseudonymem vtol. U začátku experimentů vytváření vizuálního nástroje, jsem se pohyboval na pomezí barevných korekcí využívaných ve filmu Kabinet doktora Caligariho z roku 1920.

Realizace vizuálních nástrojů

V realizaci vizuálních nástrojů jsem začínal od jednoduchých principů. Prvním realizovaným projektem byla barevná korekce pomocí rozdělení kabelu a přidáním potenciometrů na jednotlivé barevné linky kabelu. Druhou realizací byl dvou kanálový glitch video mix. Dále jsem pracoval s vytvořením zpětné vazby pomocí dvou konvertorů jednoho s Vga na AV a druhého s AV na Vga. Propojením konvertorů pomocí Vga korekce jsem mohl barevně modulovat zpětnovazební systém.

Zde jsem začal vnímat jako důležitou samotnou zkušenost při které je člověk vystaven generativnímu obrazu v reálném čase v rámci práce s nástrojem. Zároveň fakt zobrazování samotné formy bez zdánlivého obsahu se pro mě stala jakousi krajinou, ve které je možné se procházet bez toho, aby byl člověk atakován jejím obsahem v závislosti na skutečnost, že se online prostor stal toho času hlavním komunikačním prostředkem. Forma zobrazující svou vlastní formu.

Předmětem pro tvorbu dalšího nástroje se stal konvertor Vga na AV a jeho výpočetní paměť. Napájení výstupu na jednotlivé piny čipu bylo možné vstupovat do výpočtu převodu dat video signálu. Díky patchování jednotlivých pinů byly generovány obrazy na základě funkce výpočtu.

Obsah reflektuje samotnou formu procesu. Samotným obsahem práce je jenom zobrazení formy signálu. Signálu jako takového. V posledních letech se přenos informace ještě více přesunul do pole světla upřeného do zornice. A dopadající světlo přenášející obsah odrazem od plochy, je s nadsázkou řečeno vytlačeno mimo pozornost komunikace společnosti. I když je mysl schopna imaginací předešlé zkušenosti rozpoznat daný obsah, nelze se vyvarovat faktu, že jeho nosnou složkou je pouze signál, kterému je věnovaná pozornost. Zobrazovací princip zařízení, které je schopné poskládat jednotlivé zobrazovací body, a docílit iluzivní přenos složený a chápaný naším mozkem, jako zobrazivý.

Návrat k principu zpětné vazby mě vede osobní potřeba o hledání média s prvotní fascinací průkopníku video videoartu. Tak, abych byl schopen změnit pohled na zobrazovací principy, které nás obklopují a stali se všední součástí našeho života. A získanými znalostmi se snažit obohatí svou snahu vizuálního doprovodu hudebních výstupů o estetiku kterou nabízí tyto postupy.

Digitální kresba

Pro tvorbu digitální kresby a malby využívám jednoduchý editor předinstalovaný v rámci svého telefonu. Kresby prezentované v rámci instalace pochází z osobního archívu čítající v současné době kolem čtyř set souborů, na kterém pracuji deníkovou formou v průběhu tří let. Formálním spravováním se snažím vytvořit kontrast mezi způsobem zobrazení samotnou digitální materií a lidskostí.

Zhodnocení dosažených výsledků

Jako podstatnou část celé práce vnímám posun iniciativy z ilegality do legitimního fungování a dosažení vytvoření legálního volně přístupného výstavního prostoru. Nabytí zkušeností s instalací a koncipování výstav ve veřejném prostoru a proběhlé výstavy. V rámci nastalé komunikace s městem, dosažení možnosti výstavního prostoru pro bakalářskou práci. A rozvinutí znalostí v rámci tvorby vizuálních nástrojů. V možnostech prezentace audio a audiovizuálního obsahu se prozatím nacházím v roli vizí možných řešení dané problematiky.

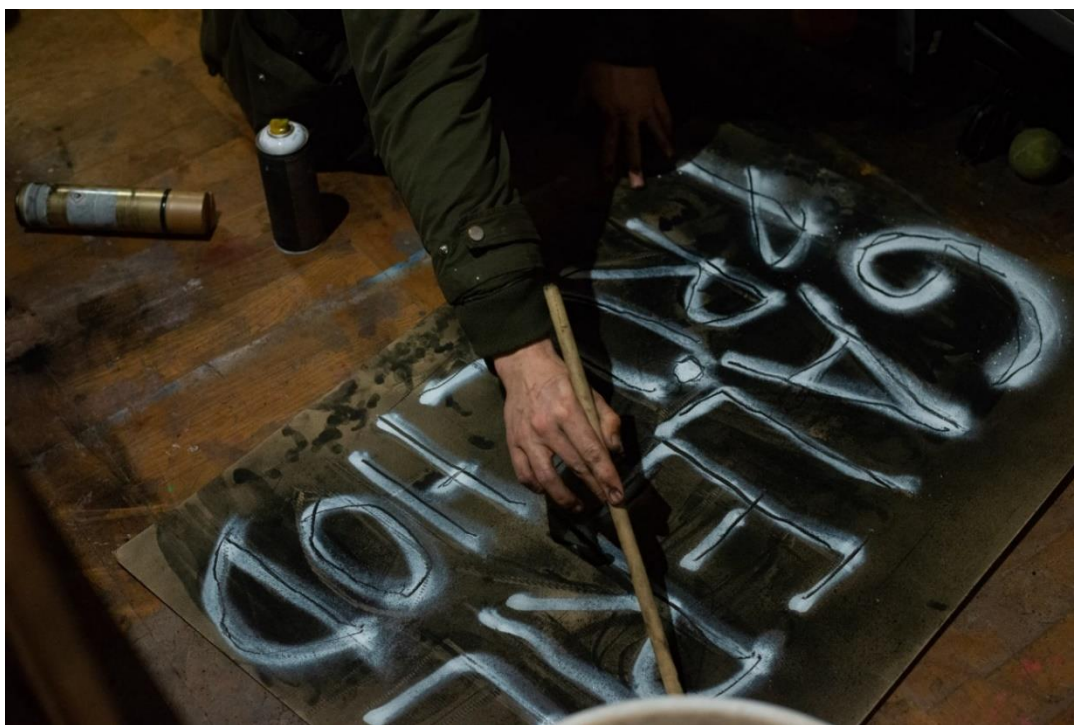
Vymezení cíle práce

Vymezení cíle je rozvíjení výstavní platformy Galerie Průchod a snahy o získání finančních prostředků pro její fungování a rozvoj. Dalším krokem je realizace instalace v rámci získaného prostoru. Otázkou pro mě zůstává hledání dalších možností prezentace zejména audio a audiovizuálního obsahu ve veřejném prostoru. V případě otevřené diskuse o putovním galerijním prostoru, ohledání a popřípadě rozvinutí tohoto konceptu.

OBRAZOVÁ ČÁST

ilustrační foto iniciativy 1

ilustrační foto iniciativy 2

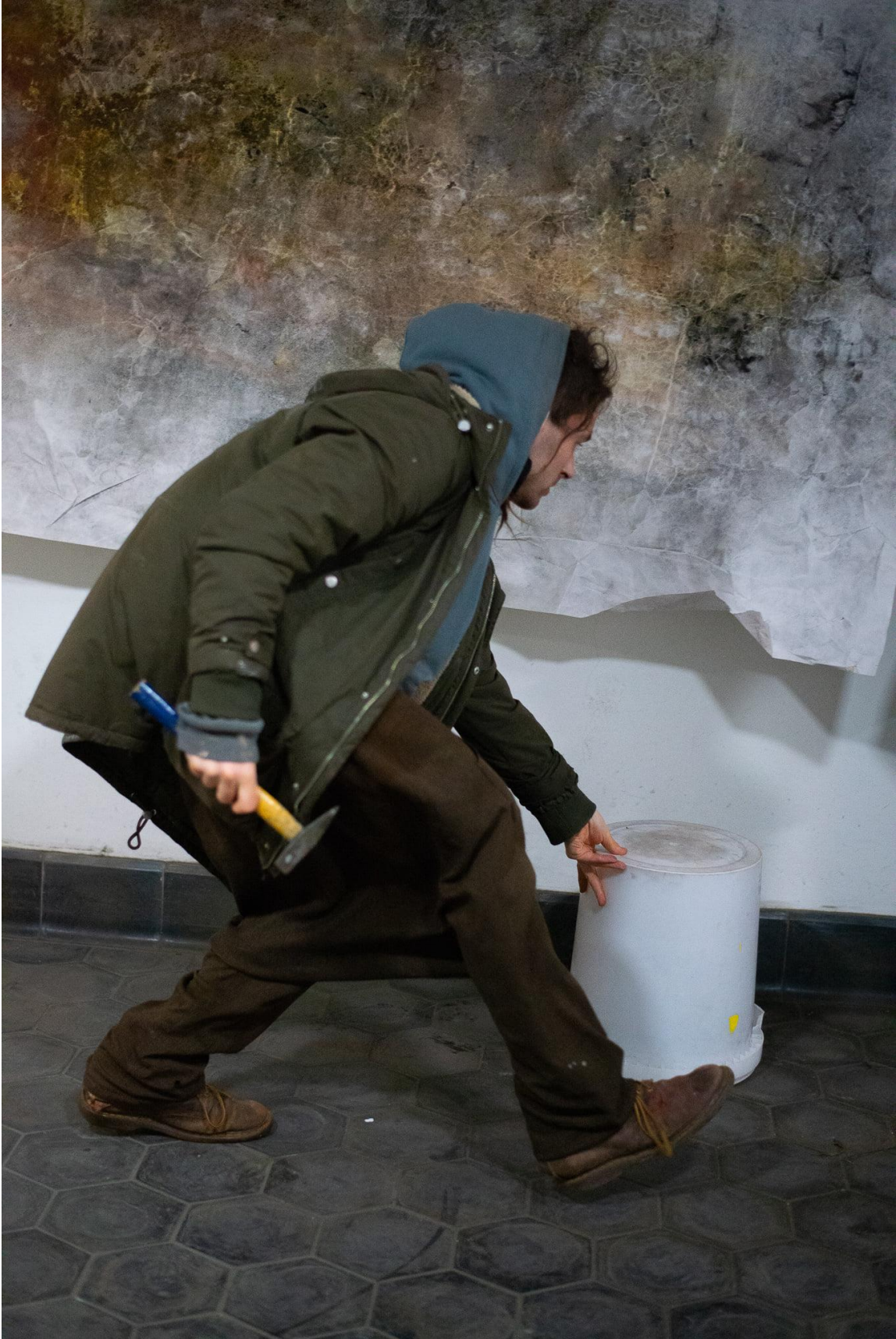
ilustrační foto iniciativy 3

ilustrační foto iniciativy 4

ilustrační foto iniciativy 5

pohled do instalace výstavy DG-F443 1

pohled do instalace výstavy DG-F443 2

pohled do instalace výstavy DG-F443 3

pohled do instalace výstavy DG-F443 4

pohled do instalace výstavy DG-F443 5

pohled do instalace výstavy DG-F443 6

pohled do instalace výstavy DG-F443 7

pohled do instalace výstavy DG-F443 8

pohled do instalace výstavy DG-F443 9

módní přehlídka v rámci vernisáže 1

módní přehlídka v rámci vernisáže 2

tERRitORium zero

// David Kozák

Série černobílých abstraktních grafik, vytvořených digitální modifikací chybových hlášek starého stolního počítače, nabízí široký prostor pro interpretaci. Autor nevnímá chybu jako něco negativního, naopak ji vyhodnocuje jako náznak změny, vykročení z obvyklého a předpokládaného prostoru. V přeneseném významu lze výskyt tzv. ERRORu vnímat jako metaforu současné celosvětové situace. Zdá se, že systém běží dál a funguje, ale přes obrazovku reality občas problikne něco, s čím leckdy nepočítáme, a může nás to z dlouhodobého hlediska překvapit nebo vykolejit.

Myšlenka narušeného signálu, toho, že se k nám informace dostávají v pokroucené a nekompletní podobě, se prolíná celou výstavou. Může jít nejen o signál vizuální, ale také zvukový. Ztráta kontextu, dosažení vlastní hypotézy tam, kde nám chybí relevantní informace, projekce vlastních niterných obsahů do pasáží, kde se není čeho chytit, to všechno autorovy grafiky zcela záměrně podněcuje. V digitálně-technizujících krajinách lze nacházet obrysy postav, industriálních objektů i přírodních útvarů, nikdy však natolik konkrétně, aby bylo možné univerzálně přiznat jejich existenci. Důraz je kladen právě na individuální rozměr vkládaných obsahů a nejistotu, zda jsou reálné, nebo domyšlené.

Být v dnešním světě na chvíli mimo signál může být vnímáno jako nový luxus. Tma a ticho je ceněno a často používáno jako nástroj zklidnění, návratu k sobě samému. Únik od vizuálně-zvukového smogu je nejen žádoucí, ale někdy dokonce nezbytně nutný. Tento přepych nám autor výstavy nenabízí: drží nás v šachu, na pomezí plného signálu a jeho absence, divák se tak stává pomyslným rukojmím na hraně pozornosti.

Na chybu lze nahlížet z hlediska odchylky od normy. Jestliže umístíme dostatečné množství chyb vedle sebe, najednou se stávají určující normou a jako odchylka může být vnímána právě ona normalita, která je nyní vůči chybám v menšině.

Výtvarný cyklus monochromatických digitálních krajin pracuje s kontextem. Neustále se měnící obrazy, které jsou si navzájem velmi podobné, ale rozhodně nejsou stejné, nutí oko pozorovatele těkat a kontrolovat prostor, který vibruje mírným neklidem. Záměrné nahromadění chybových struktur na jednom místě vytváří paradoxní harmonii, která svou strukturou evokuje hutnost ručně tkaného koberce nebo hebkost svetru od babičky, zvukově pak cosi, co se blíží mírně rozčepýřenému white noise.

Výstava je doplněna instalací barevných segmentů evokujících primitivní počítačovou grafiku. Glitchově působící kompozice je poskládána z kartonových odřezků získaných v tiskárně, autor si hraje s repetitivním charakterem masově chrlených produktů a vytváří tak hypnotickou sekvenci, která podprahově usměrňuje divákov pohled a nutí ho hledat rytmus i tam, kde není.

Ruchy, hluky a šumy jsou Kozákovou doménou nejen ve vizuální tvorbě, ale také v té hudební. Bavi ho dekompozice a následná zpětná kompozice, je fascinován nedokonalostí a chaosem, který v sobě přináší i jistou míru řádu. Židovské úsloví „když člověk plánuje, Bůh se směje,“ komentuje lidskou tendenci vnímat život jako stabilní a předvídatelný. Autor si je naopak nejistoty existence velmi dobře vědom, přijímá ji za svou a dává jí ve své tvorbě potřebný prostor.

kurátory výstavy: Adam Smolek, Minka Dočkalová

Anotace výstavy Galerie průchod 1

tERRitORium zero

// David Kozák

Výtvarník David Kozák ve své tvorbě využívá celou řadu vyjadřovacích prostředků. Jeho doménou je malba, ale velmi často pracuje také s fotografií, digitální a audiovizuální tvorbou. Řadu let se věnuje i hudební produkci, která je syntézou více hudebních stylů, nejvíce se však blíží žánru elektronické hudby psy-trance. Všechna zmíněná média skýtají dostatek prostoru pro experiment a testování hranic snesitelnosti pro autora i pro konzumenty jeho tvorby.

Tématem většiny jeho prací je osobní komentář k aktuální celosvětové situaci, který je specifický svým kritickým a ironizujícím tónem. Typická je pro něj reflexe soudobých společenských problémů a otevřeně manifestovaný odpor k mainstreamu, konzumu a masmédií prosycenému životu. Mimo tzv. hmatatelnou realitu nachází inspiraci ve sférách psychologických fenoménů a subjektivního prožitku. Je fascinován snovými rovinami, podvědomými obsahy myslí, podprahovými záznamy, fantaziemi i zdánlivou nahodilostí prožívání, které sám u sebe dokumentuje a vkládá je do svých autorských cyklů.

vzdělání

2014 - 2016 Ostravská Univerzita, Fakulta umění, Ateliér Nová média (doc. Mgr. Jiří Surůvka)
2009 - 2012 Univerzita Hradec Králové, Grafická tvorba (doc. akad. mal. Jaroslava Severová)
2005 - 2009 Střední škola umění a designu Brno, obor Užité malba (akad. mal. Petr Veselý)
2001 - 2005 Gymnázium Polička

výstavy

2020 - SkARTovačka vol. 5, kolektivní výstava, Divadelní klub v Poličce
2020 - 13 v Poličce, kolektivní výstava, Městské muzeum a galerie Polička
2020 - Lab subject, instalace, Yacht club, Brno
2019 - 100 let Gymnázia Polička, kolektivní výstava, Pansky, Brno
2019 - Lab subject, instalace, Yacht club, Brno
2018 - Behind mankind, samostatná výstava, Pansky, Brno
2018 - Colour meeting, mezinárodní kulturní festival Polička
2018 - SkARTovačka IV, kolektivní výstava, Divadelní klub v Poličce
2017 - Mezinárodní festival pantomimy Míme fest, Polička
2017 - SkARTovačka volume3, kolektivní výstava, Divadelní klub v Poličce
2017 - Divadelní festival Hradec Králové, instalace, performance
2016 - Jammující Chajovna, Polička, workshop, performance
2016 - Špital Art festival, Pevnost Josefov, výstava, performance
2016 - Chaos StArt 2016, sympozium, Střítež
2016 - Scalní video III, Videoart fest, Brno, kino Scala
2015 - 3Art Beat, kolektivní výstava, Ostrava, DOV
2014 - Nová média na plech, kolektivní výstava, Ostrava, galerie Saigon
2013 - Divadelní klub Polička, samostatná výstava
2012 - Klub č. 4, kolektivní výstava ateliéru, Hradec Králové
2011 - Art Symposium Hradec Králové

Galerie
Průchod

/GaleriePruchod

galeriepruchod@gmail.com

příprava výstavy Davida Kozáka 1

příprava výstavy Davida Kozáka 2

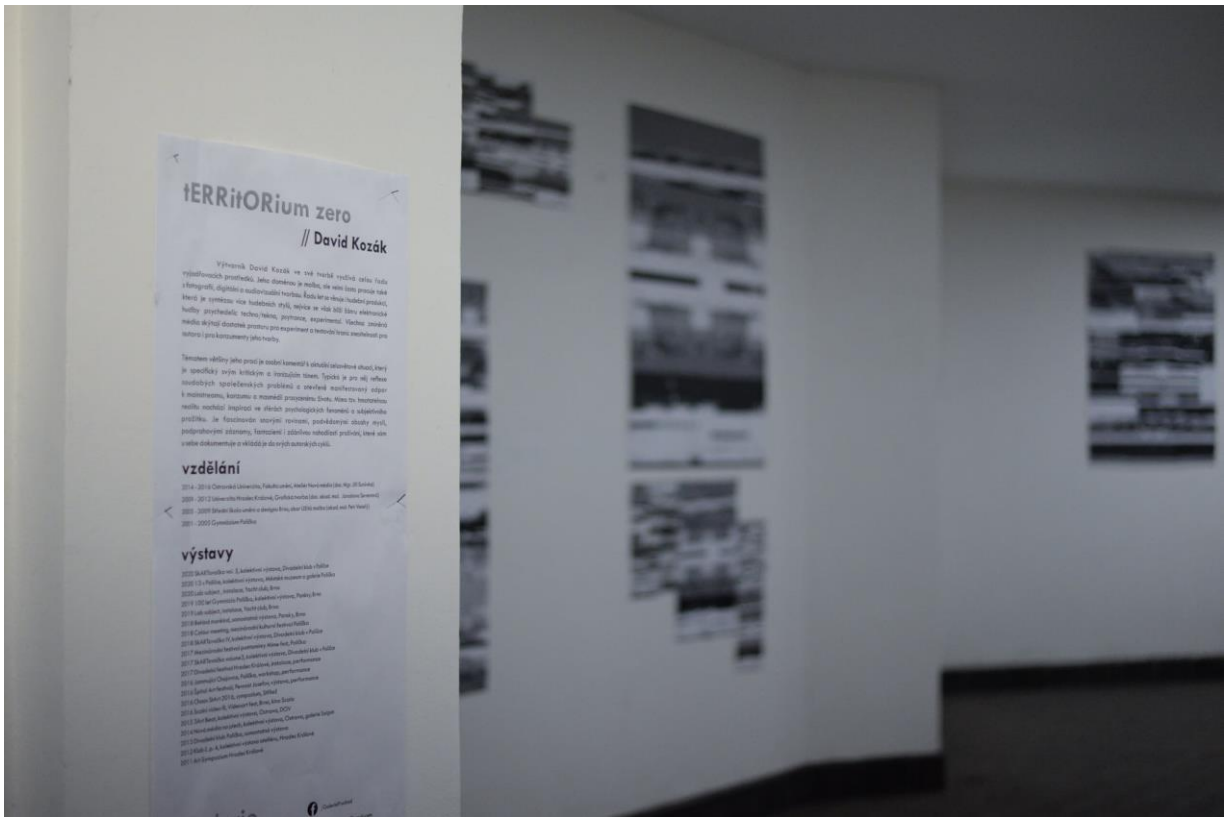
Instalace výstavy Davida Kozáka 1

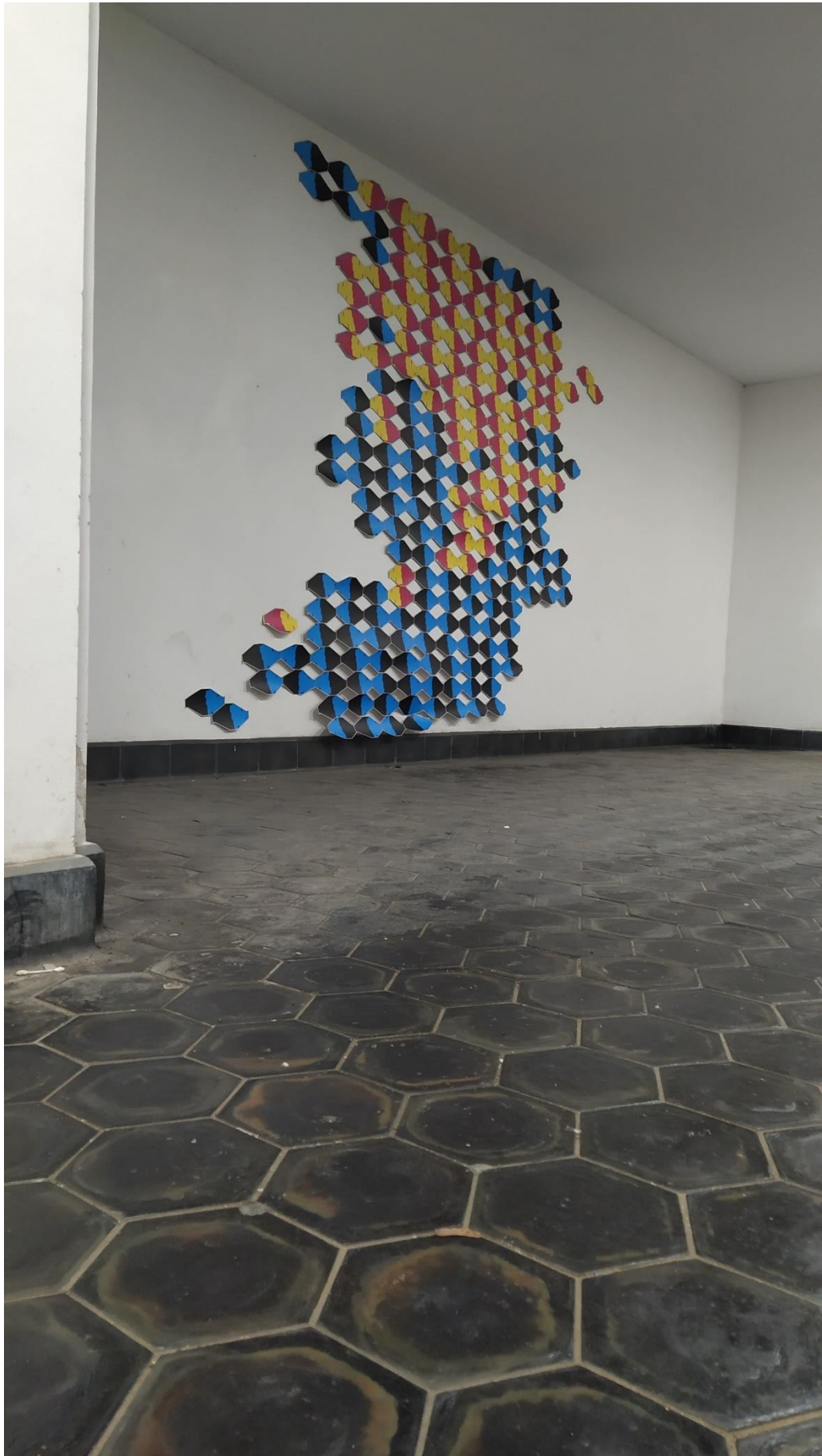
Instalace výstavy Davida Kozáka 2

Instalace výstavy Davida Kozáka 3

Instalace výstavy Davida Kozáka 4

Instalace výstavy Davida Kozáka 5

Instalace výstavy Davida Kozáka 6

Instalace výstavy Davida Kozáka 7

úklid a tmelení zdí průchodu 1

Tón K - arton

// Jan Vykpěl

Koncepce výstavy je založena na osobním vztahu autora k pouliční výtvarné tvorbě, která je ve své zdánlivé anonymitě nepřekvapivě velmi osobní. Graffiti se ve veřejném, zejména městském prostoru, často vyskytuje s typickou divokostí, neorganizovaností a určitou mírou bezohlednosti. Barvy se na sebe vrství bez ladu a skladu, kdo dřív přijde, ten dřív maluje. Writer svým výtvarným zásahem do prostoru dává své dílo v sázku, nemá kontrolu nad tím, co se s jeho dílem stane, riskuje, že bude přemalován.

Potřeba zanechat vzkaz, vymezit si území, otisknout svou existenci do sdíleného prostoru a současně nečekat na odpověď, je velmi specifickým pouličním monologem, na dialog si pouze hraje. Autor graffiti nemá problém přestříkat cizí tag svým piecem, tvůrci sprejovaných značek se navíc v čase a prostoru obvykle vůbec nepotkají. Koexistence více rukopisů na jednom místě tak vytváří iluzi výtvarného rozhovoru ve veřejném prostoru. Jsme svědky nezamýšleného spoluautorství, které vzniká živelně, bez odborného dozoru a plánu.

Autor se pouličním uměním inspirovat, vstupuje do graffiti prostoru z druhé strany, jako pozorovatel, kterému dění v ulicích naservírovalo již hotové kompozice. Snaží se tuto dynamiku přenést na kultivovanější formát a volně replikovat zdánlivý dialog ulice. Ve svém ateliéru simuluje vznik streetartových kompilací, vede sám se sebou rozhovor a subjektivním způsobem zachycuje svou představu o vzniku vrstvicích se grafik, zatímco do nich promítá osobní témata (procházkas s přítelkyní a psy, párty, sledování vlaků, průchod posprejovaným podchodem).

Perspektivu vnímání a zvýšenou citlivost nejen k výtvarným projevům, ale i k chování lidí ve veřejném prostoru, ovlivnila u Jana Vykpěla bezprostřední zkušenost se životem na ulici. Až trvala pouze dva měsíce, byla pro něj významnou životní lekcí. Zahrnovala uvědomění, že obvyklý standard, na který je civilizovaná společnost zvyklá, není nutně normou pro celé spektrum populace a horká sprcha, toaletní papír a střecha nad hlavou je vzácnost, které je potřeba si vážit. Proměnila také jeho pohled na mezilidské vztahy. Odpor k lidem bez domova, přehlížení, hrubost, pocity odcizení i neochota pomoci, kterou během svého fungování na ulici vnímal, se dodnes promítá v jeho obrazech prostřednictvím výrazně negativních emocí a radikálního, až brutalistního znázornění lidských figur a jejich mimiky.

Výstava zachycuje osobní svědectví a subjektivní vhléd umělce do života v městských ulicích. Kompozice jsou vytvořeny užitím sprejů, akrylových barev a fixů, jako nosné médium byl ve spolupráci s Adamem Smolkem navržen a využit starý karton, který s pouličním životem souvisí. Součástí expozice je série pomalovaných krabic od pizzy. Vykpěl takto reflektuje současnou dobu, spoutanou epidemickými opatřeními – umělec sedí v ateliéru, bez potřebných finančních prostředků, a protože je všechno zavřené, objednává si pizzu, kterou zužitkuje do posledního kousku – včetně obalu.

Vystavená díla ilustrují příběh člověka na dně, který řeší problémy uprostřed ze všech stran útočícího vizuálního šumu, a do značné míry se právě oním křiklavým, neestetickým, šokujícím, a přesto neviditelným ruchem stává. Je i není vidět, splývá s okolím a současně ostře kontrastuje, což může vyvolávat velmi smíšené pocity v těch, kteří této veřejné lidské kompozici přihlížejí.

kurátorky výstavy: Minka Dočkalová, Adam Smolek

Anotace výstavy Galerie průchod 2

Tón K - arton

// Jan Vykypěl

Autor je autodidaktem a počátečním impulzem pro jeho tvorbu byla autoterapie, kterou se snaží balancovat na pomezí reality a vnitřních obsahů, a mezi kterými se pokouší nalézat rovnováhu. Zásadním pro jeho uměleckou produkci se stává období, ve kterém společně s Martinou Jajcajovou tvoří v autorské dvojici. Zde lze vnímat zájem o modernistické autory, jejichž vliv je patrný ve společné práci Jana a Marty.

V umělcově projevu lze pozorovat fascinaci primitivními kulturami. Opakujícím se stává motiv masky. Patrná je inspirace výstavou v Anthroposu, mapující vliv afrického umění na českou modernistickou malbu. Dalším podstatným momentem tvorby se stává kolaborace s Adamem Smolkem, na jehož počátku byla spolupráce na Janově portrétu, později společná výstava, a nakonec i sdílení ateliéru na brněnském Cejlu. V tomto období se ústředním motivem jeho obrazů stává figura a jako nosné médium začíná používat plátno na rámu.

Výraz děl je prosycen vlivem berlínské pouliční i galerijní výtvarné scény, streetové kultury a hip-hopu. Sám je autorem několika hip-hopových textů a poezie sledující tuto tematiku. Po návštěvě Berlína začíná malovat na staré dveře a jiný odpadní materiál. Tvorbu Jana Vykypěla lze charakterizovat jako velmi impulzivní, nespoutanou, zdánlivě dadaistickou, ačkoli ve svém jádru, narozdíl od běžných dada forem, významně respektuje umělcovy vnitřní normy a za aktivního užití principu náhody se pokouší o reformulaci běžně zaužívaných pravidel.

vzdělání

2009 – 2012 SOŠ Zahradnická Rajhrad

výstavy

2013 samostatná výstava, Klub Fantomas, Brno
2016 společná výstava s Martinou Jajcajovou, Klub Teplárna, Brno
2017 Přes míru vesmíru, Cafe Anděl, Brno
2017 DG F – Dva tři, společná výstava s Adamem Smolkem, Vinná galerie, Brno
2017 Duše 2 duše, společná výstava s Martinou Jajcajovou, Paradox, Brno
2018 Vernisáž jednoho obrazu, sklepní scéna Skleněná louka, Brno
2018 Moc není málo, Místogalerie Skleněná louka, Brno
2018 Jinak to nejde, Duck bar, Brno
2018 The dveře, Vibe club, Brno
2019 Vítači, Bar Naproti, Brno

Galerie
Průchod

/GaleriePruchod

galerie_pruchod

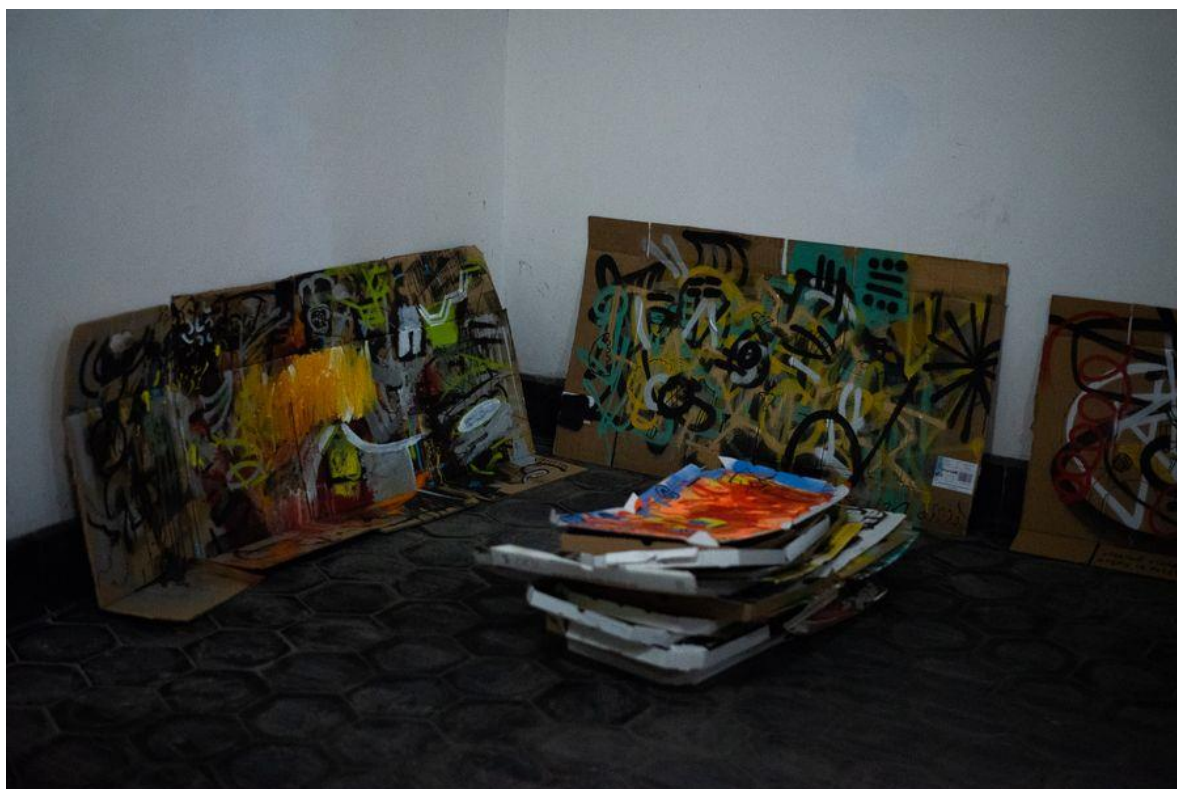

galeriepruchod@gmail.com

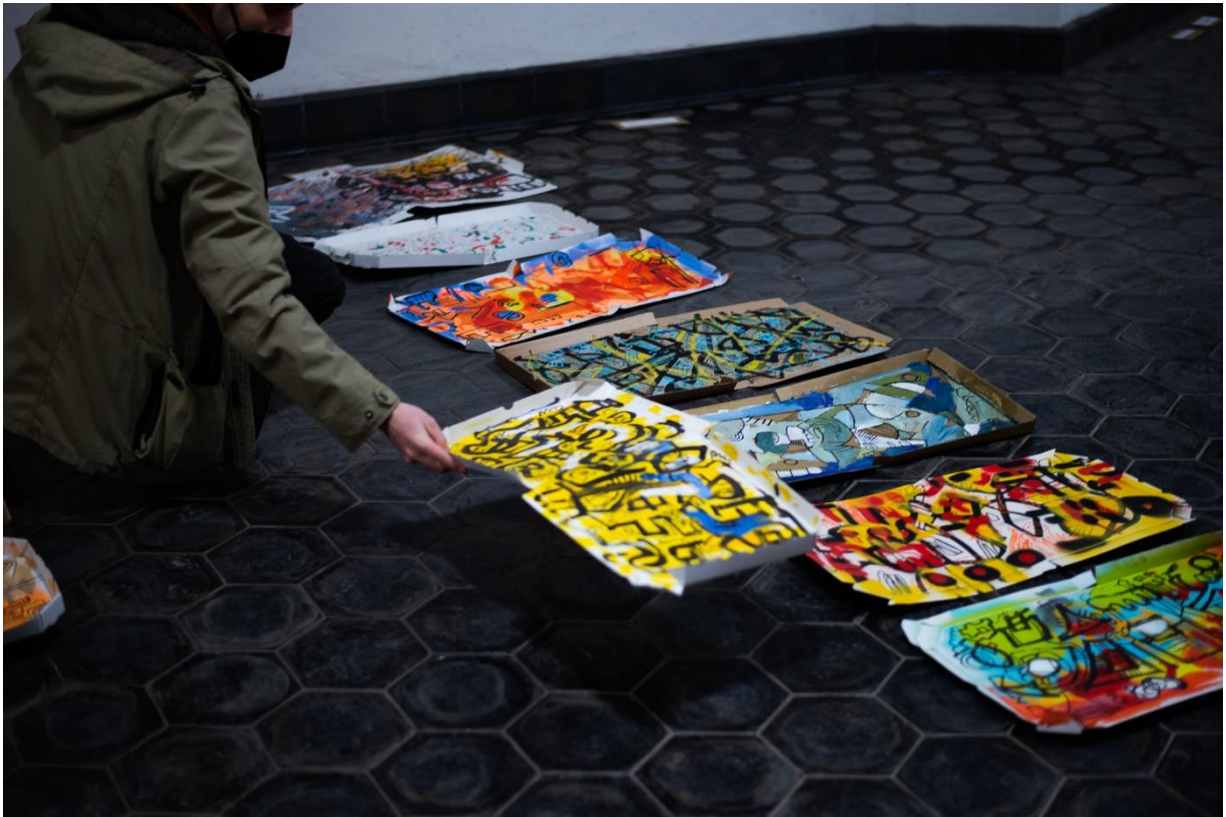
CV vystavujícího Jana Vykypěla 1

Instalace výstavy Jana Vykypěla 1

Instalace výstavy Jana Vykypěla 2

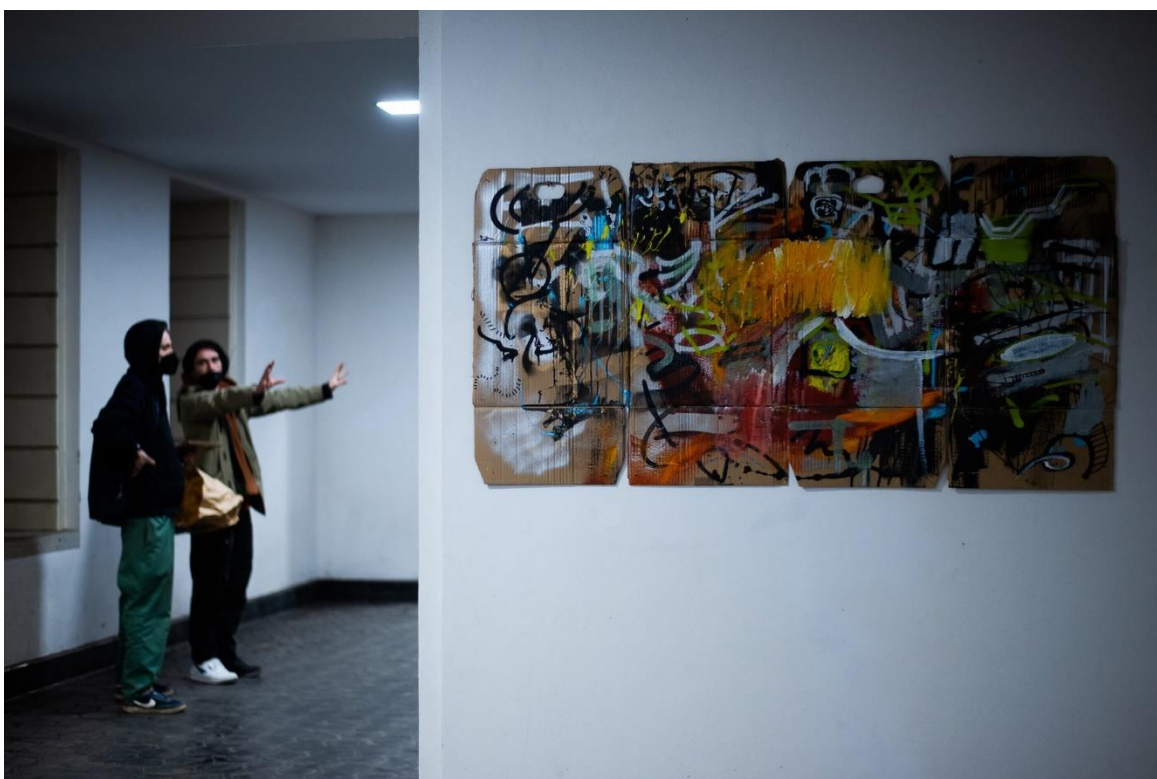
Instalace výstavy Jana Vykpěla 3

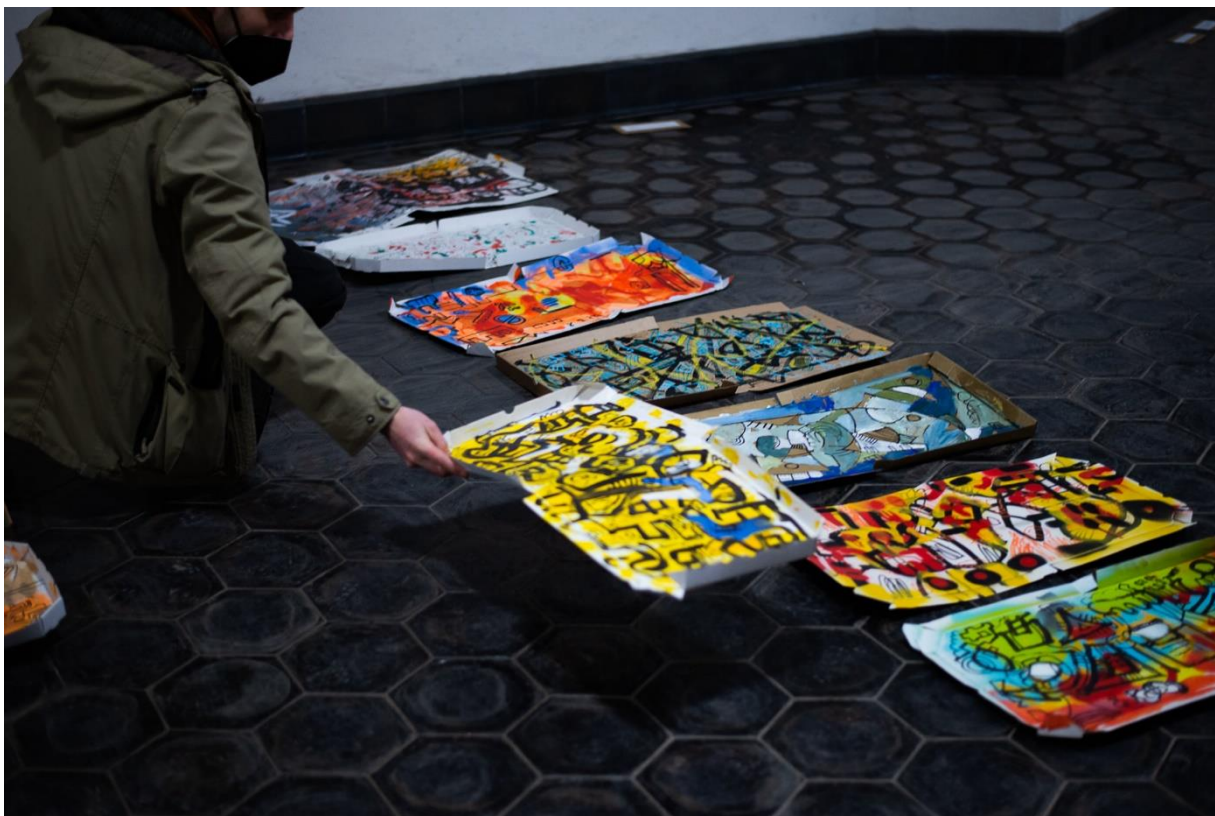
Instalace výstavy Jana Vykpěla 4

Instalace výstavy Jana Vykpěla 5

Instalace výstavy Jana Vykpěla 6

Instalace výstavy Jana Vykypěla 7

Instalace výstavy Jana Vykypěla 8

Instalace výstavy Jana Vykypěla 9

Instalace výstavy Jana Vykypěla 10

Nikdy tu nikomu neřeknu

// Matouš Hrbek
Nikola Rácová

Dosud první společná výstava partnerské dvojice rezonuje hned v několika styčných plochách. V kulisách "teď a tady", kdy jednu z klíčových rolí hraje právě intimní vztah těchto dvou umělců a jejich dialog, se současně vynořuje další, hlouběji zakořeněné téma: paralelní traumatická osobní zkušenost s onkologickou léčbou, kterou autoři sice prožili v době, kdy se ještě neznali, ale oba přibližně ve stejném věku.

Intermediální instalace je komponována ze tří částí. Za nosnou lze považovat výtvarně pojednanou kolekci starých prostěradel, která jsou výsledkem společné práce obou autorů. Na bílých bavlněných obdélnících se prolíná hned několik technik a forem uměleckého vyjádření: psaný text se mísí s obrazem, nanášenou barvu doplňuje ruční výšivka.

Forma vizuálního rozhovoru na prostěradlech působí hravě, až dětsky. Kresby a texty nemají svou sílu v řemeslné preciznosti, nýbrž v bezprostřednosti, která je specifická pro dětství a pubertu. Výšivka naopak funguje spíše meditativně, vyzývá k trpělivosti a soustředění. Díky ní získávají plátna třetí rozměr a použitá přize se vytyčeným prostorem pomyslně vine jako příznačná červená nit, která do prostoru vnáší haptičnost, dětskou veselost, ale současně i bolest. Vlákno výšivky lze vnímat nejen jako jednotlivý prvek, ale také jako něco, čím lze opravovat: zašít, co je dřevé, dát něčemu nový smysl, vytvořit obrazec nebo gesto, které dokáže proměnit původní kontext. Právě tyto modifikace jsou pro umělecký pár obzvlášť důležité pro práci se zmiňovaným traumatem a mohou být metaforami hledání významu, přerámování, či nového způsobu pochopení již prožitého.

Druhou část výstavy tvoří fotografie Nikolky Rácové, které byly součástí studentské performance Ručník, mapující deníkovou retrospektivní formou zážitky dívky absolující transplantaci kostní dřeně. Třetí část patří sérii maloformátových kreseb Matouše Hrbka reprezentující popisy stavů, mentální mapy, postavy a tvary. Kolekce kreseb připomínající asociční materiál funguje trochu jako komiks s otevřeným koncem, který lze číst bez závislosti na pořadí.

Individuální projev autorů funguje kontrastně, a to zejména díky jejich diametrálně odlišnému způsobu práce. Hrbek ke svým vnitřním obsahům přistupuje více racionálně, zatímco Rácová se více řídí emocemi. On pracuje rychle, strukturovaně, neskončí, dokud není hotovo, ona nejprve dlouho přemýšlí a tvoří více impulzivně. On nejčastěji promlouvá skrze malbu a kresbu, ona skrze fotografii a psaný text. Styl zpracovávání velmi podobné zkušenosti s onkologickou léčbou v mladém věku velmi dobře ilustruje fakt, že ačkoliv dva lidé prožili ve stejném čase něco velmi podobného, vnímají to a prezentují velmi odlišně. Vystavená díla lze nejlépe popsat jako živý dialog mentálních reprezentací obou autorů.

Systematická práce na sdíleném projektu byla pro Hrbka i Rácovou novou výzvou. Zpravidla jsou zvyklí tvořit samostatně, bez vnějšího zásahu. Interakce nejen v ryze vztahové rovině, ale nově i ve výtvarné vyžaduje zcela odlišný přístup. Ten nutí jedince hledat a přezkoumávat hranice, mírně potlačit do popředí se deroucí jáství, tak obvyklé pro individuální tvorbu, a pátrat po kompromisu, který bude natolik dobrý, že nesníží kvalitu produkovaného díla. Zkrocení umělcova ega s sebou nese značné benefity, z nichž některé mohou být zpočátku nekomfortní. Pocity ztráty kontroly a obavy z finální podoby kolaborace jsou na druhé straně vyváženy rozvojem empatie k estetickému prožívání toho druhého a vystoupení z navyklého způsobu práce. Dobrovolné vzdávání se samostatného autorství je nakonec velmi osvěžující a výsledek synergické činnosti dvou umělců není prostým součtem iniciativy dvou entit, ale má mnohem komplexnější efekt.

kurátory výstavy: Minka Dočkalová, Adam Šmolek

Anotace výstavy Galerie Průchod 3

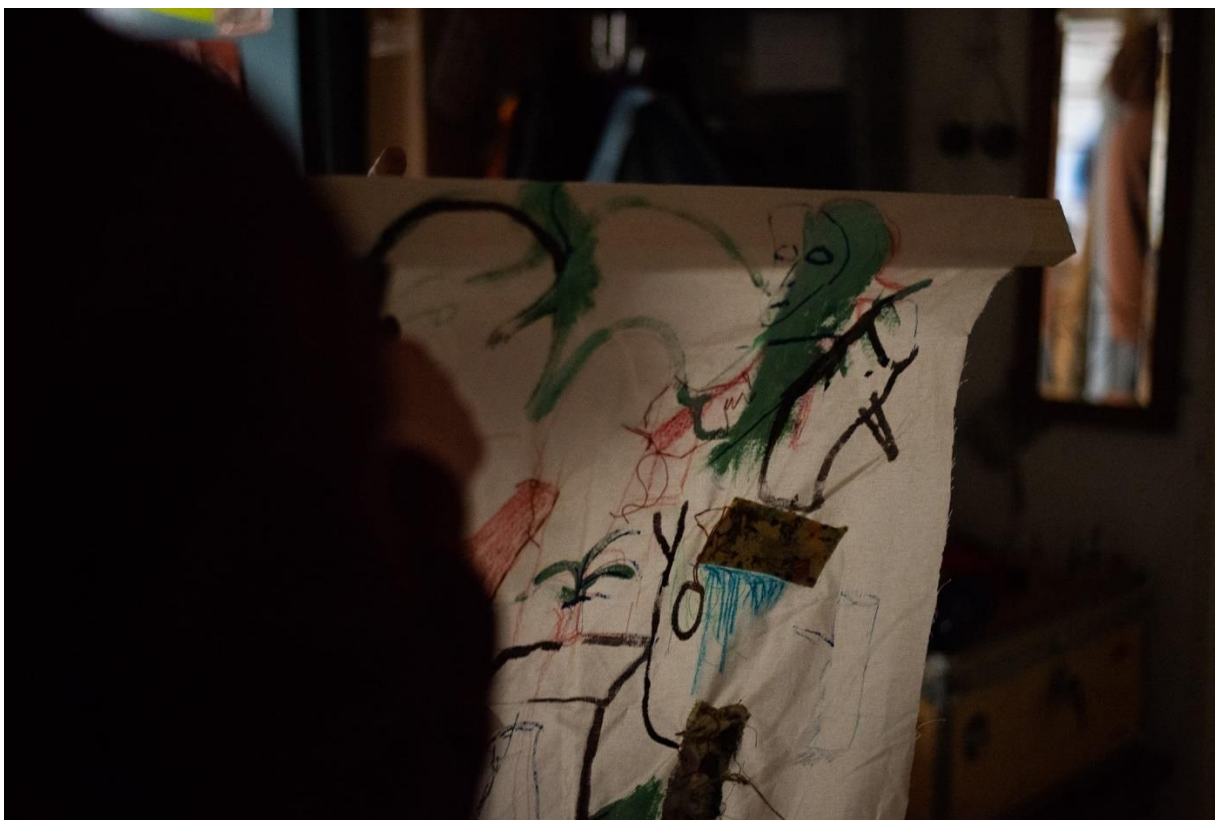
Příprava výstavy Nikomu to neřeknu 1

Příprava výstavy Nikomu to neřeknu 2

Příprava výstavy Nikomu to neřeknu 3

Příprava výstavy Nikomu to neřeknu 4

Příprava výstavy Nikomu to neřeknu 5

Příprava výstavy Nikomu to neřeknu 6

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 1

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 2

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 3

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 4

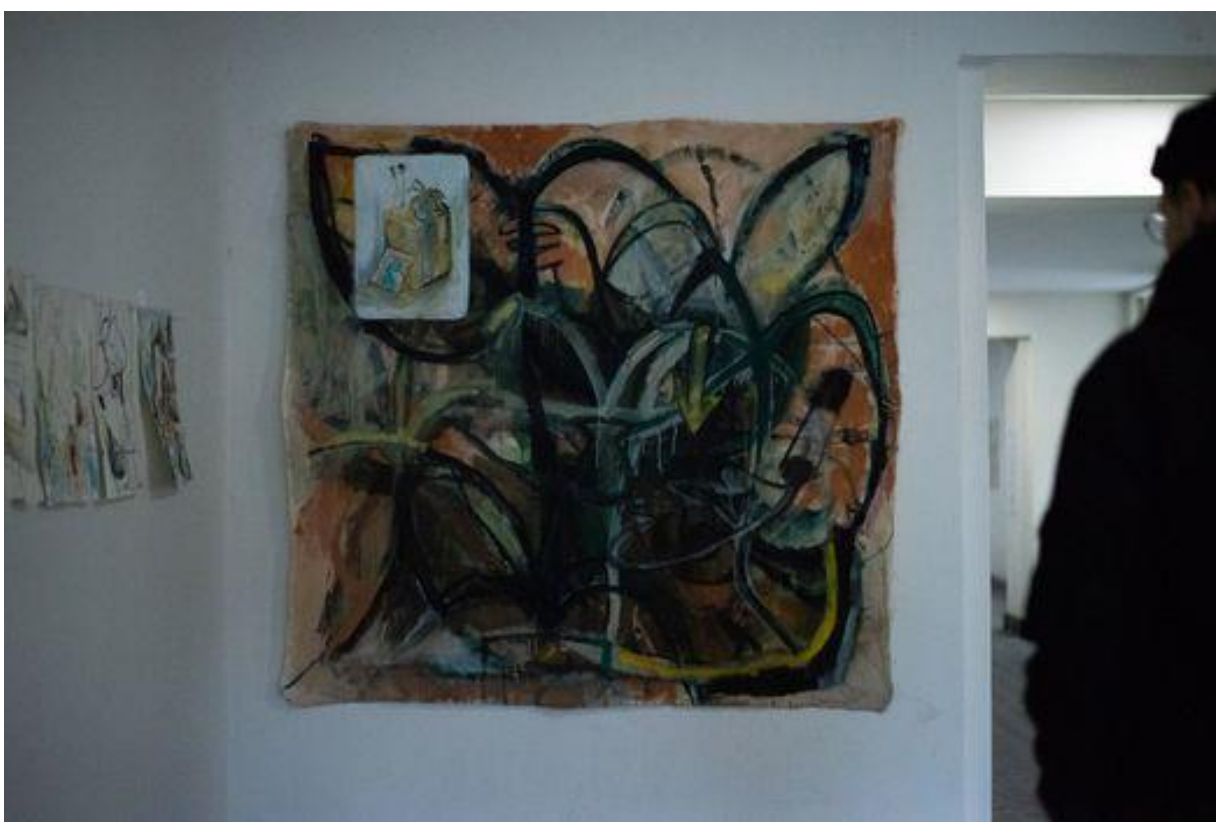
Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 5

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 6

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 7

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 8

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 9

Instalace výstavy Nikomu to neřeknu 10

prostor pro bakalářskou práci 1

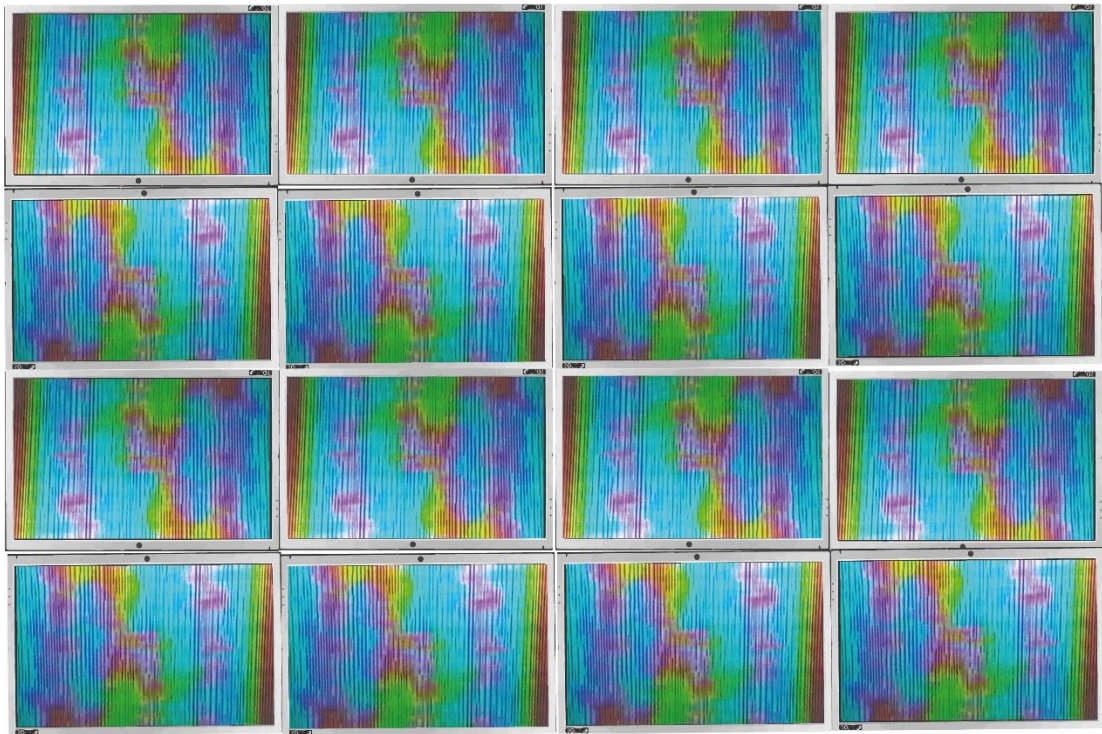
prostor pro bakalářskou práci 2

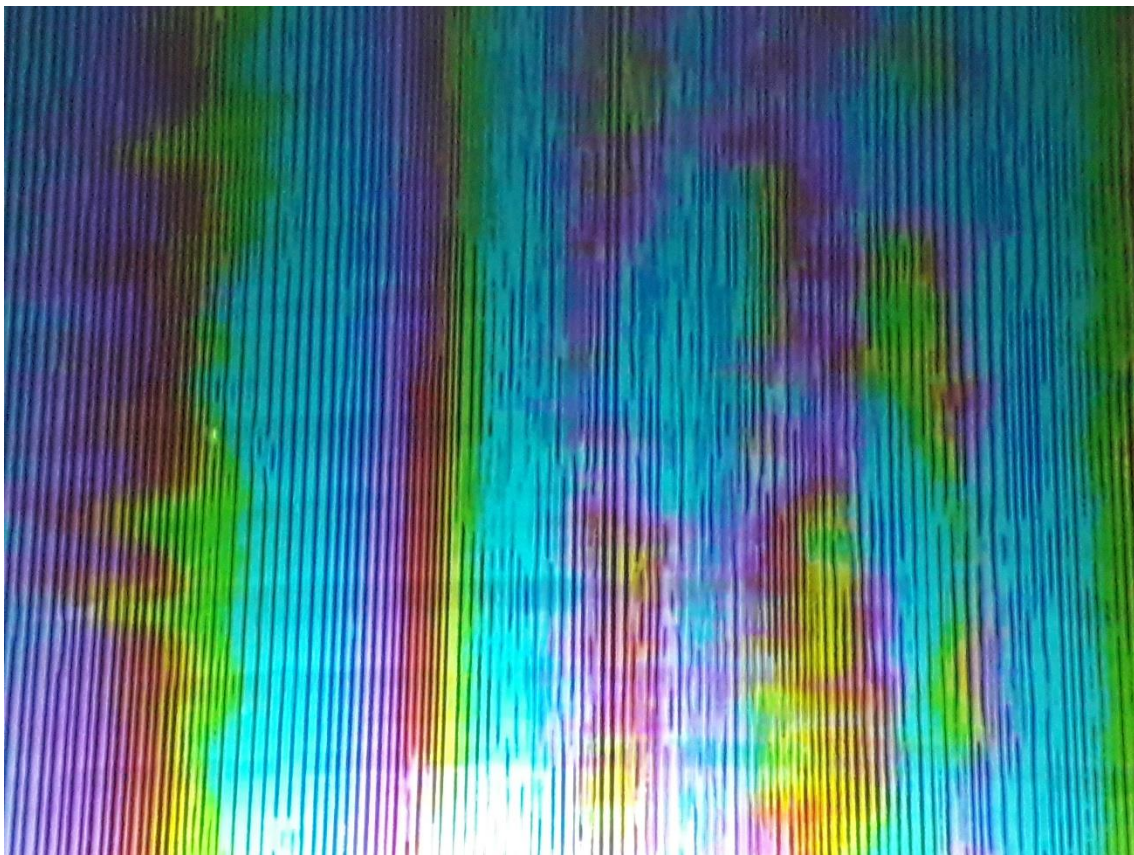
Ilustrace instalace 1

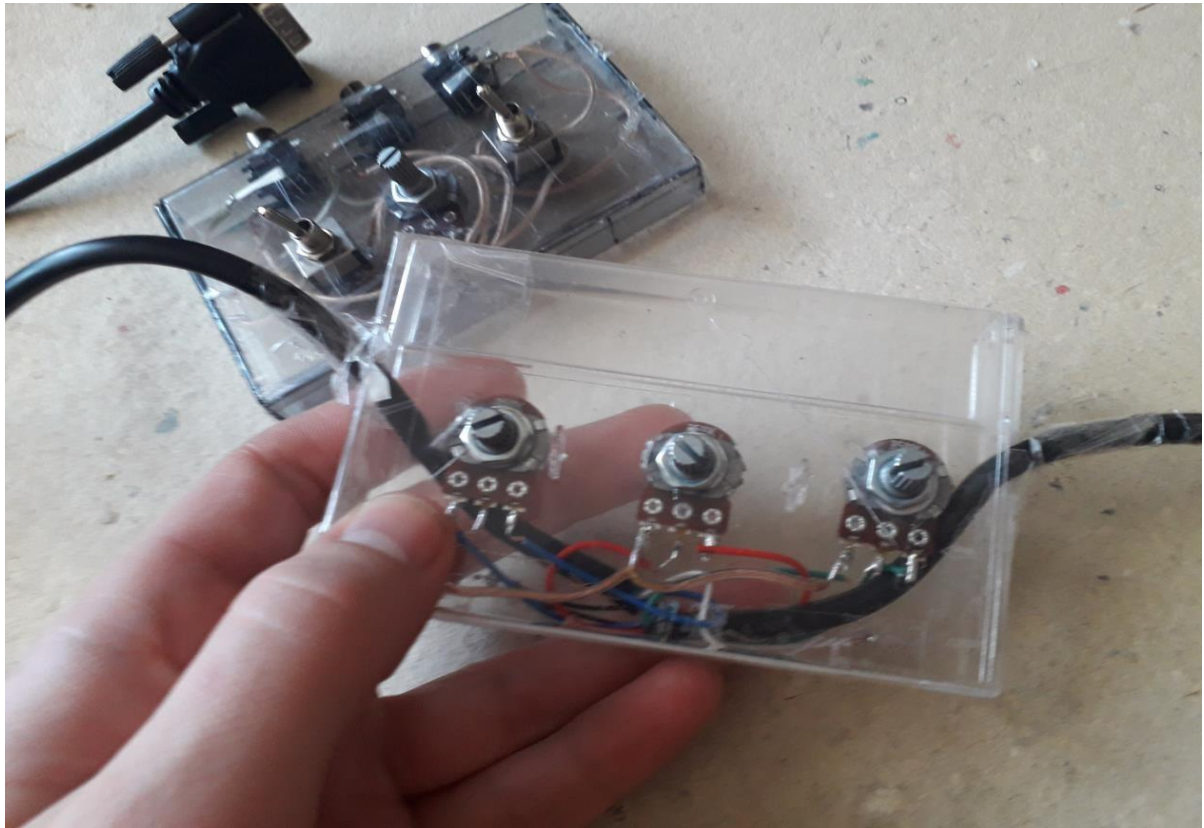
ilustrace pro prezentaci malby 1

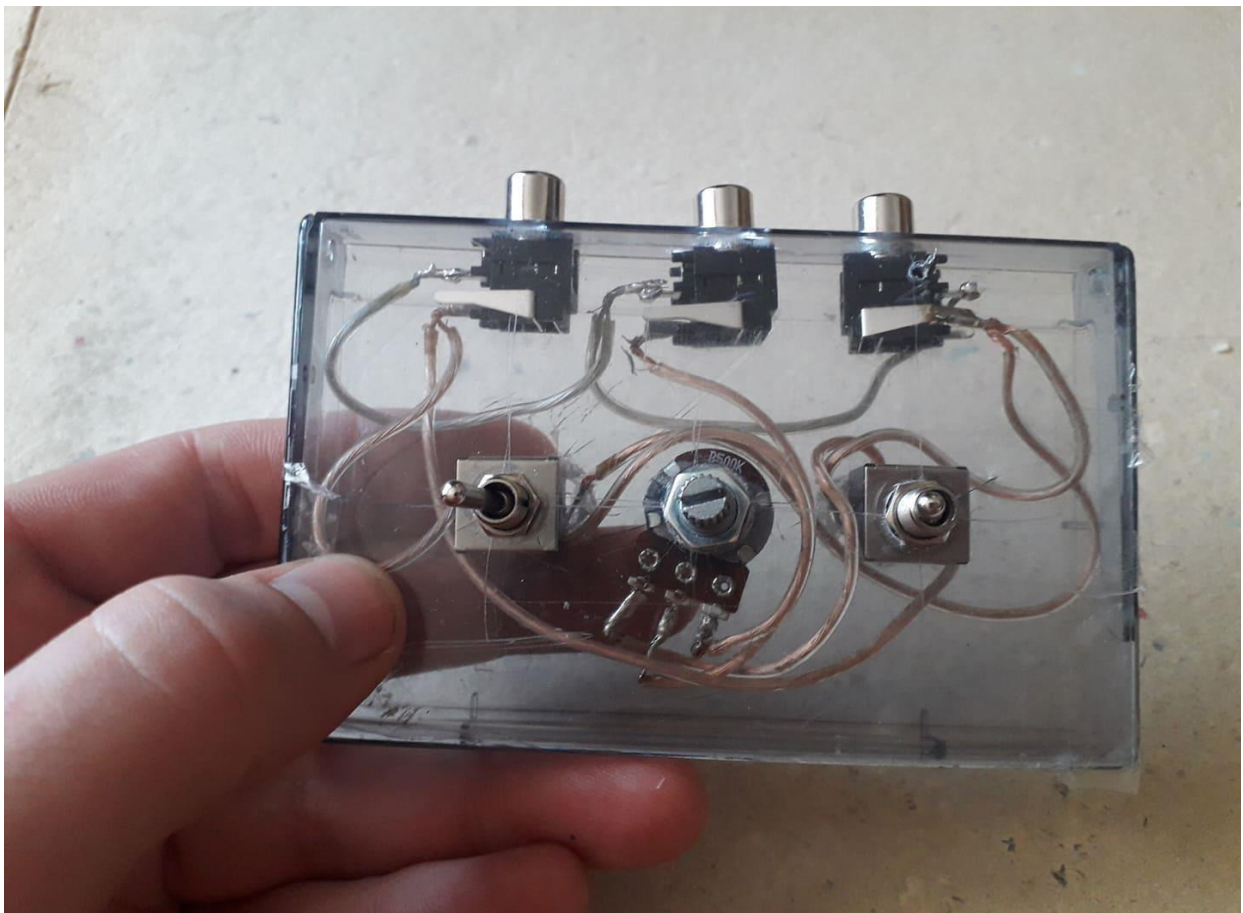
ilustrace panelu pro zpětnou vazbu 1

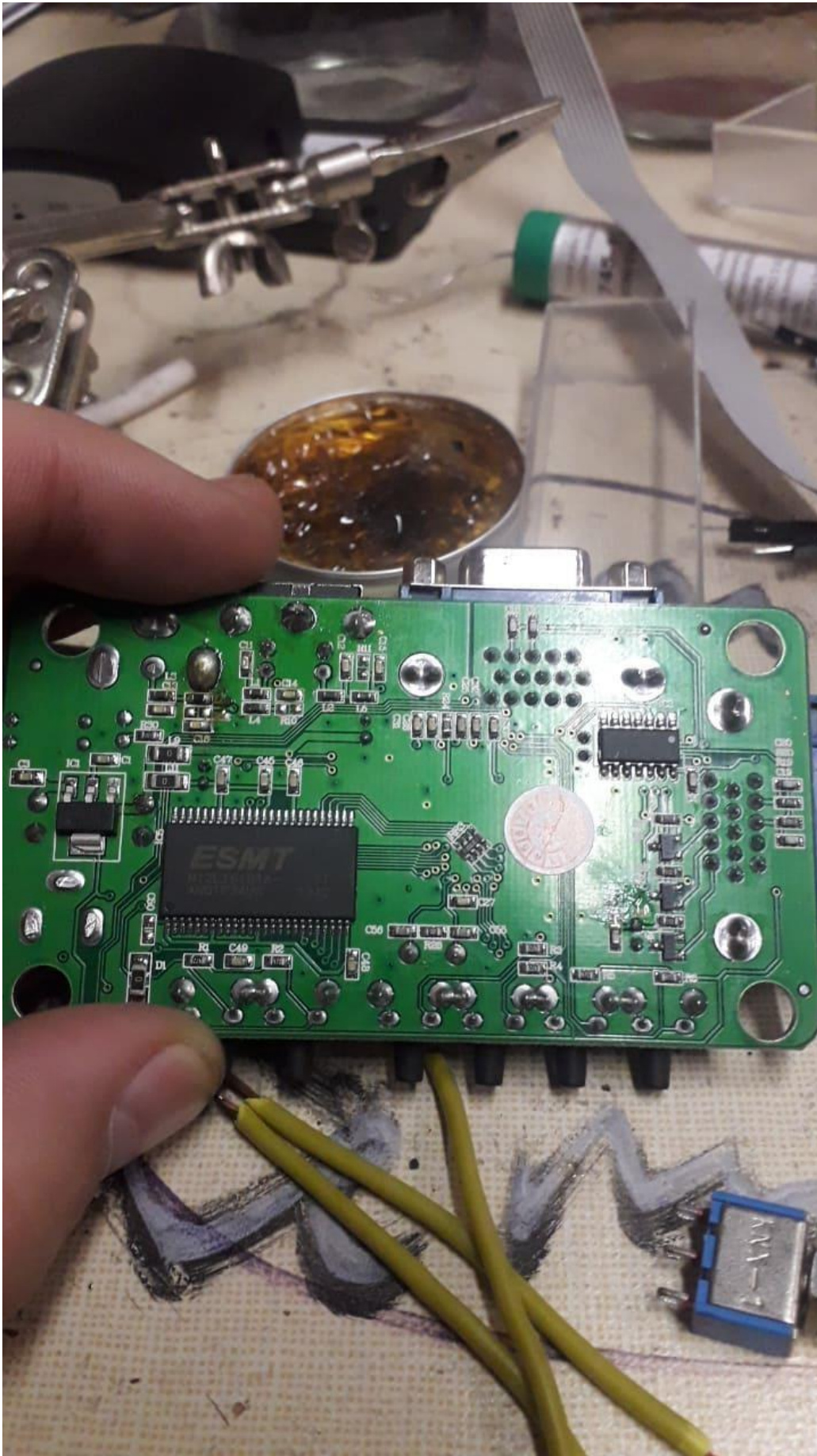
záznam video zpětné vazby 1

Vga barevná korekce 1

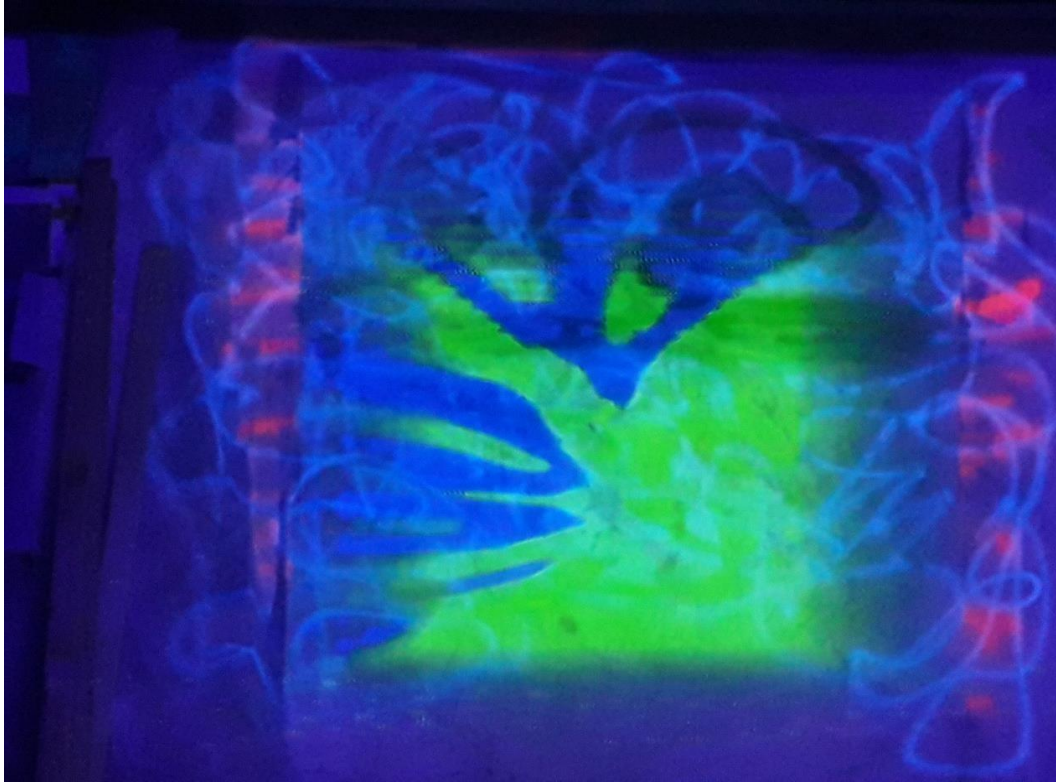
AV glitch mix 1

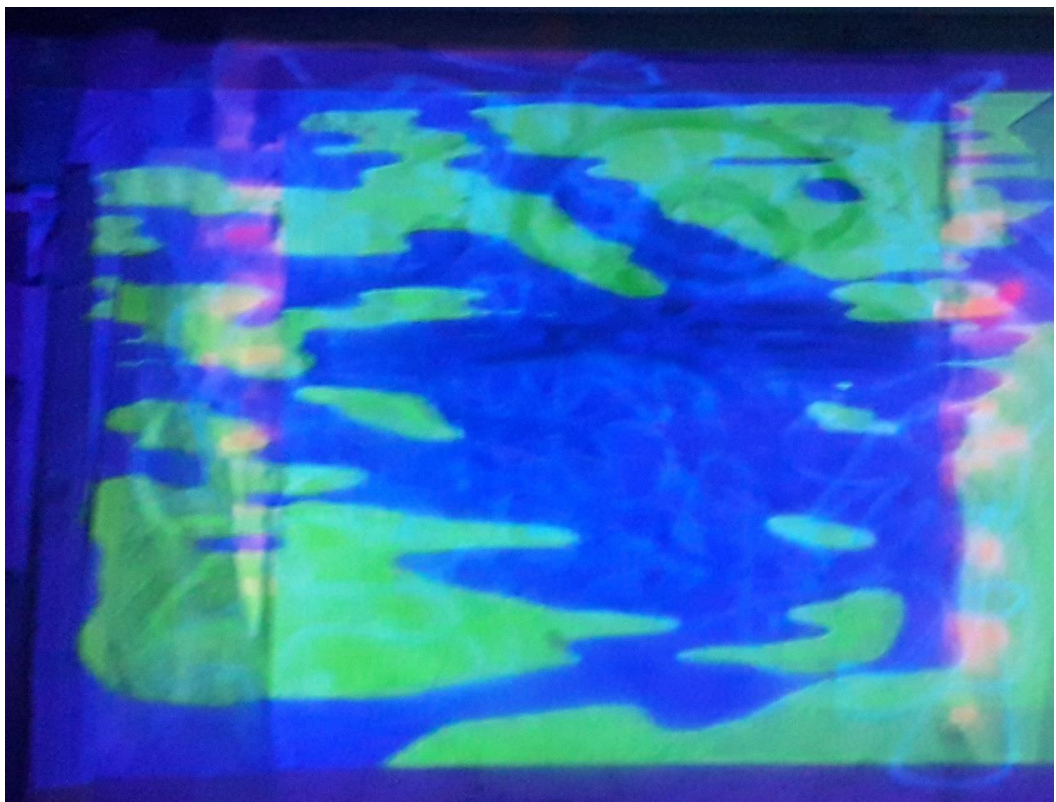
konvertor 1

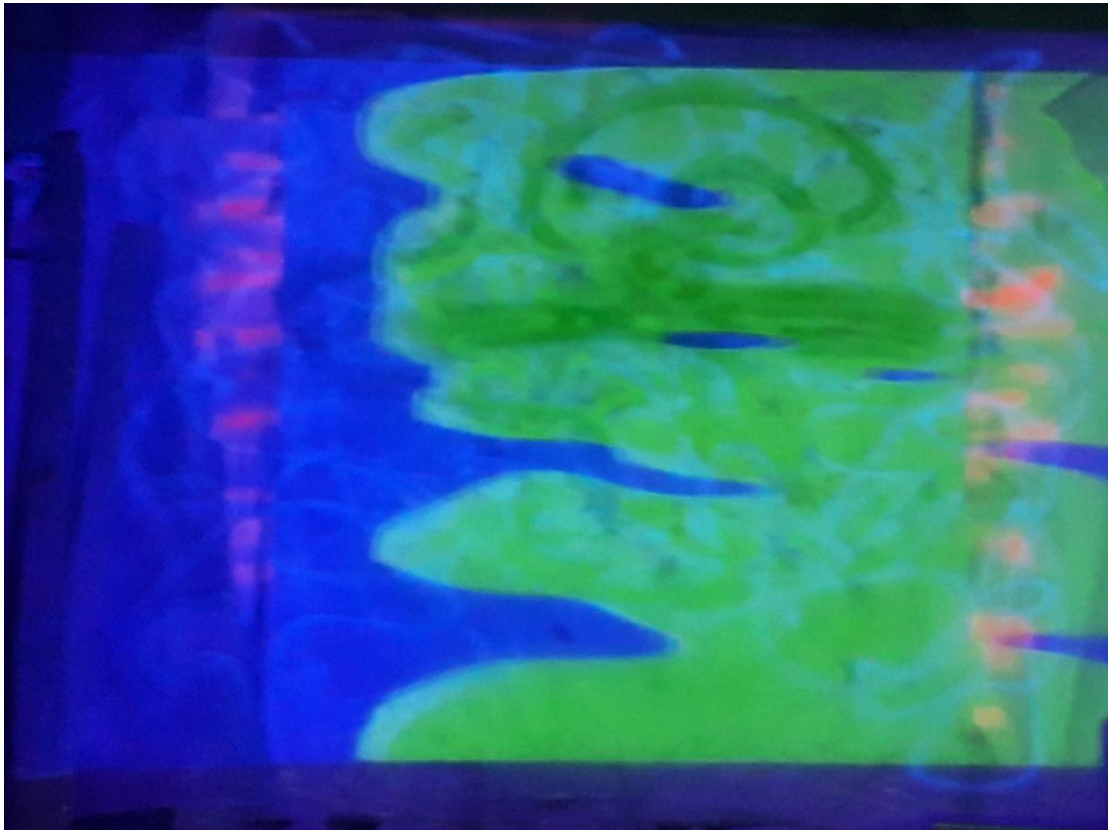
Audiovizuální glitch nástroj 1

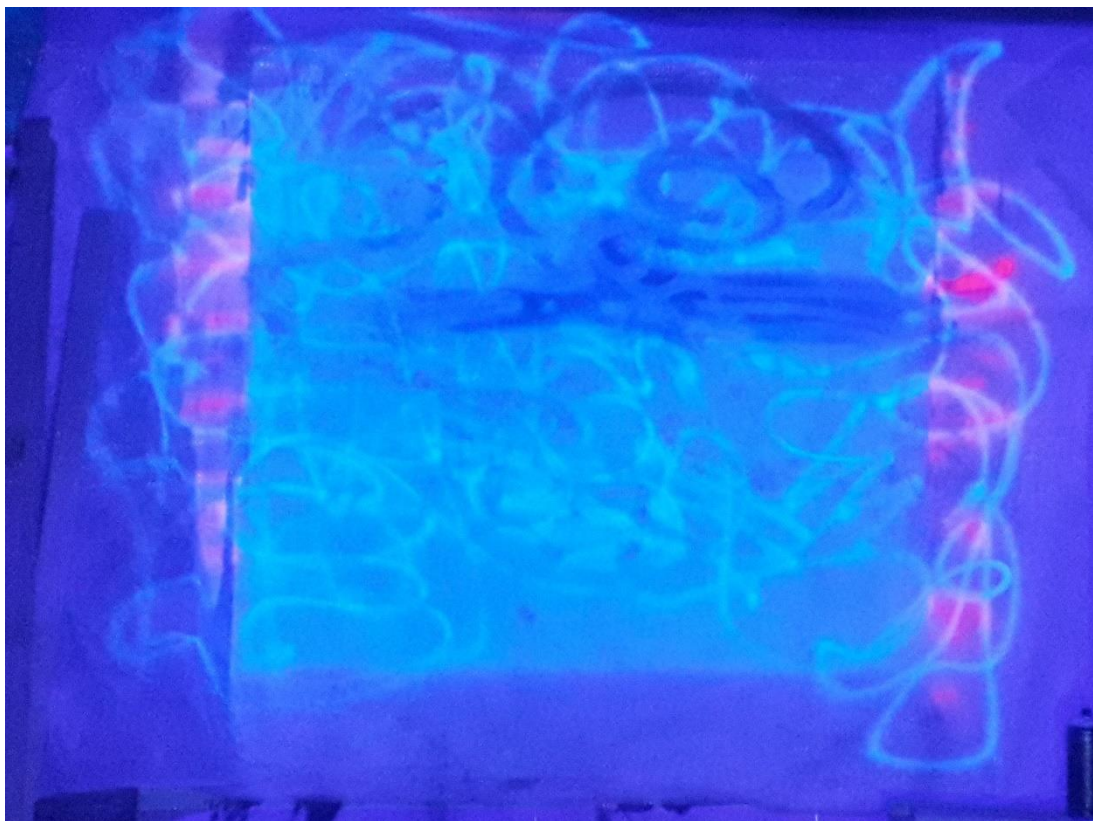
Zkouška video – feedback + podklad 1

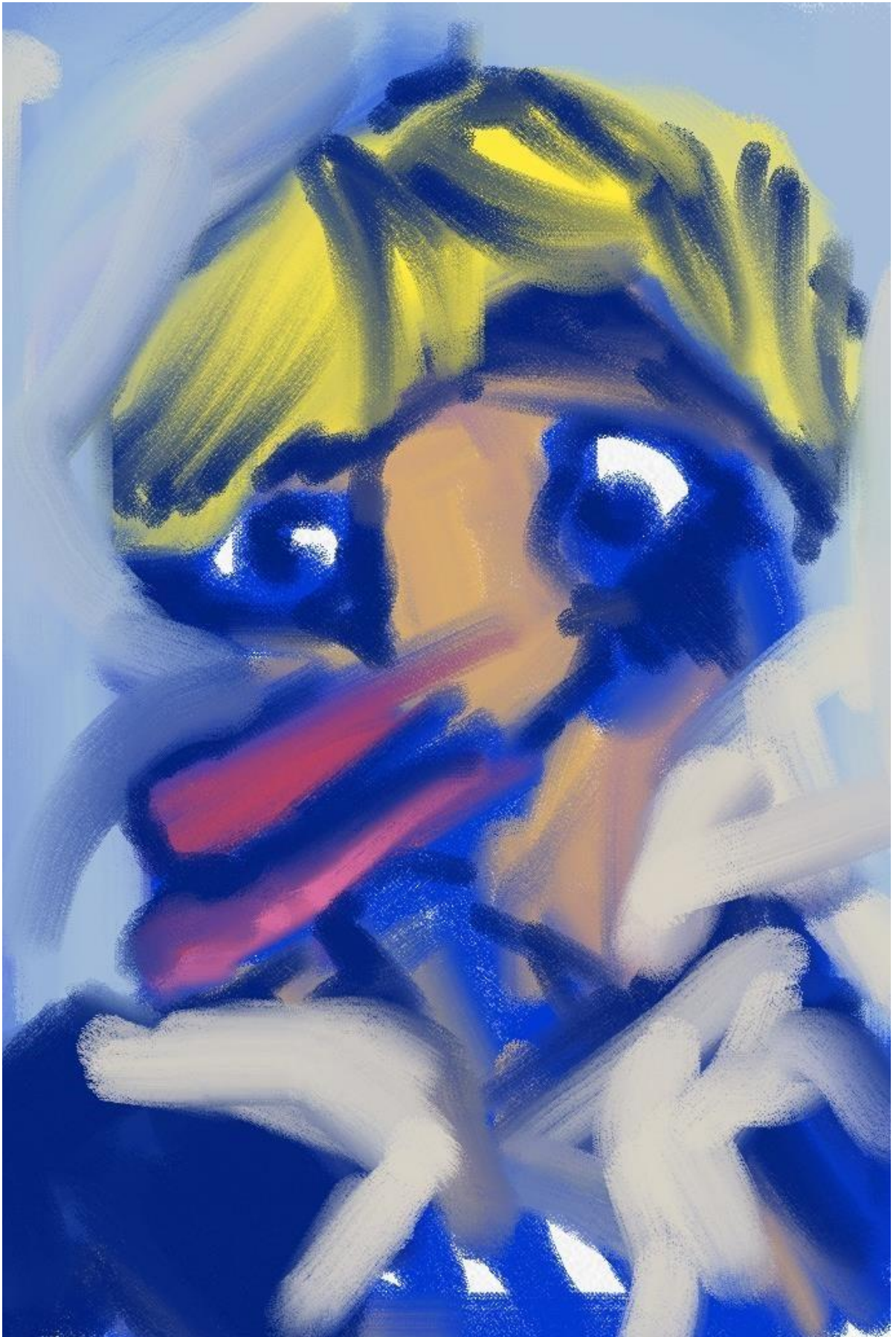
Zkouška video – feedback + podklad 2

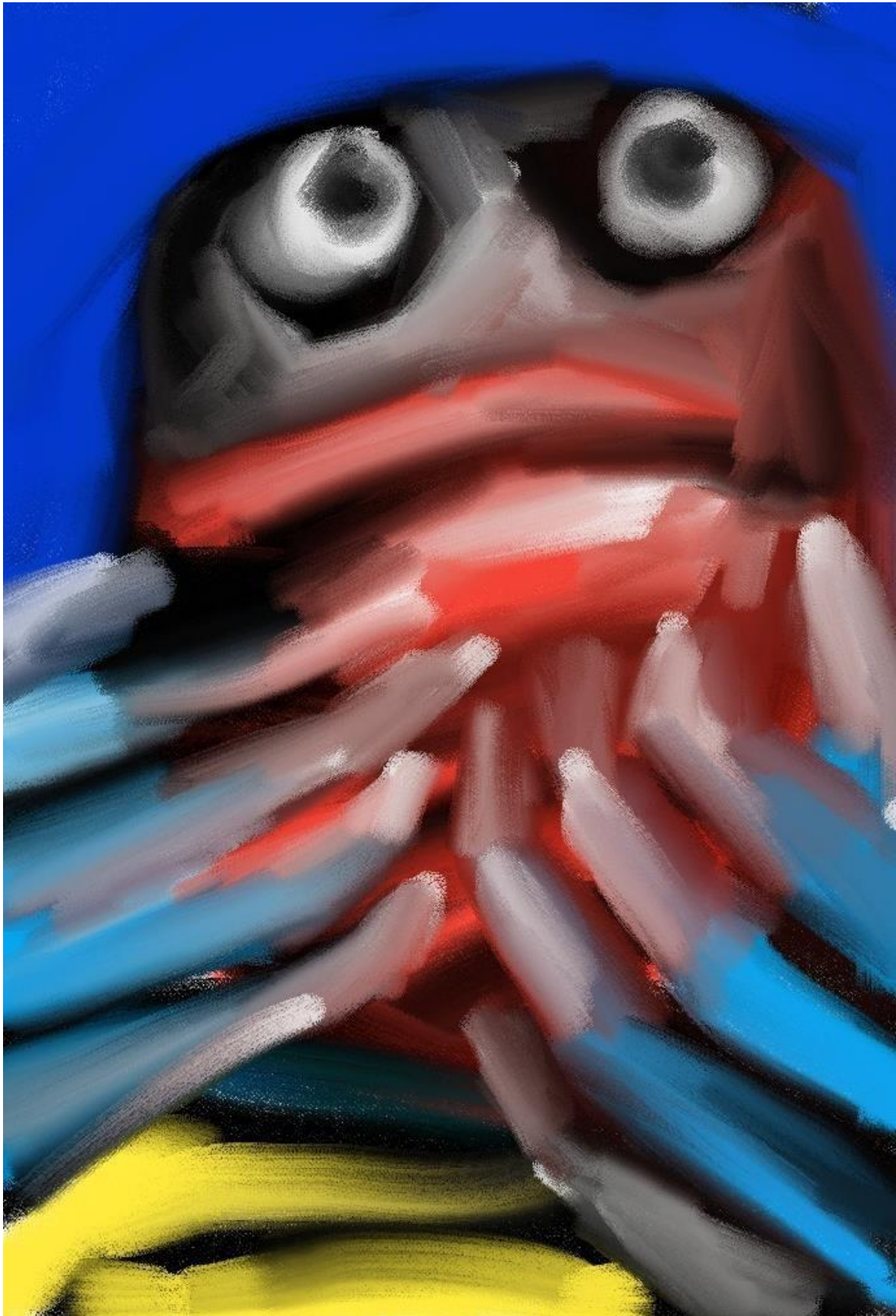
Zkouška video – feedback + podklad 3

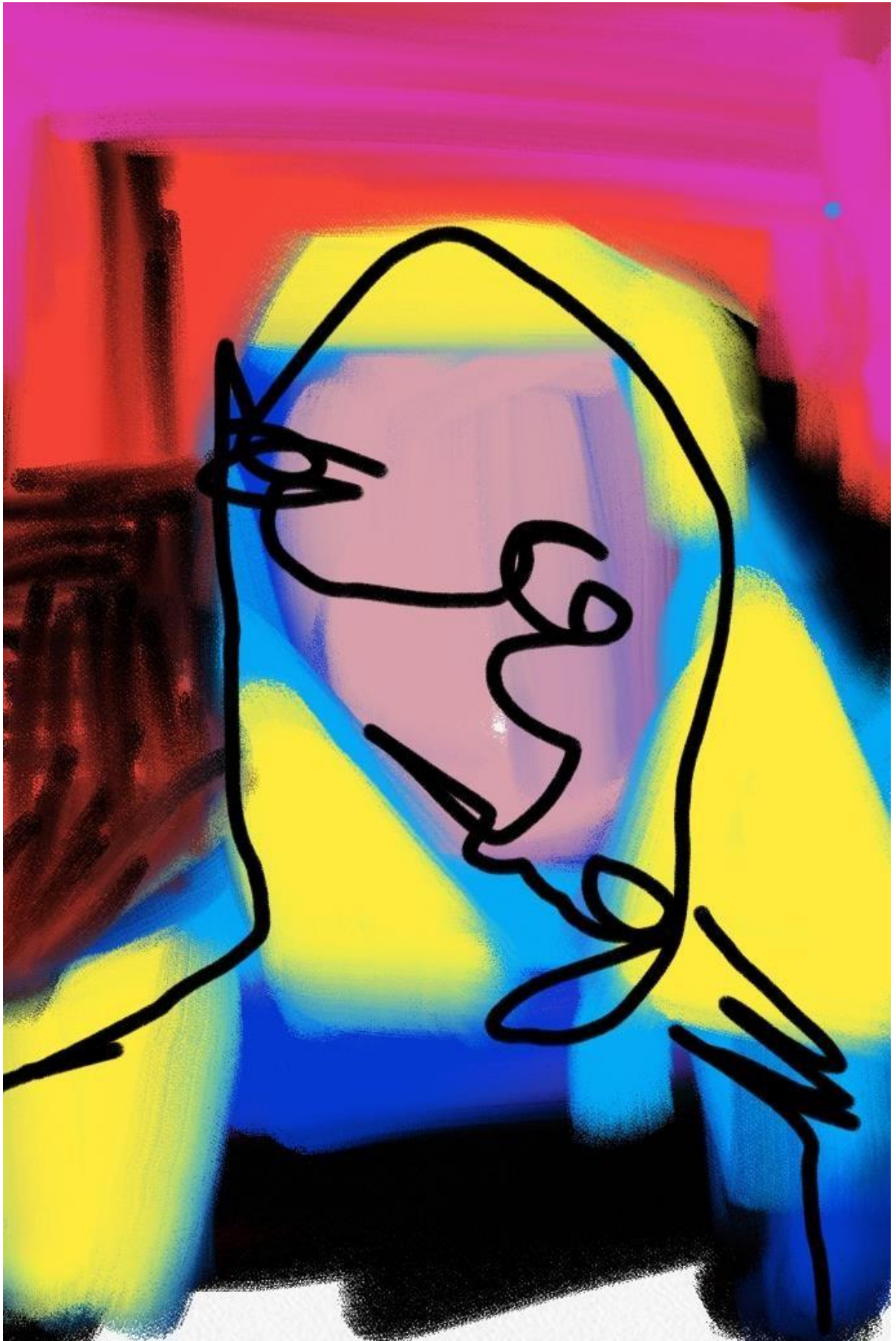
Zkouška video – feedback + podklad 4

digitální obraz 1

digitální obraz 2

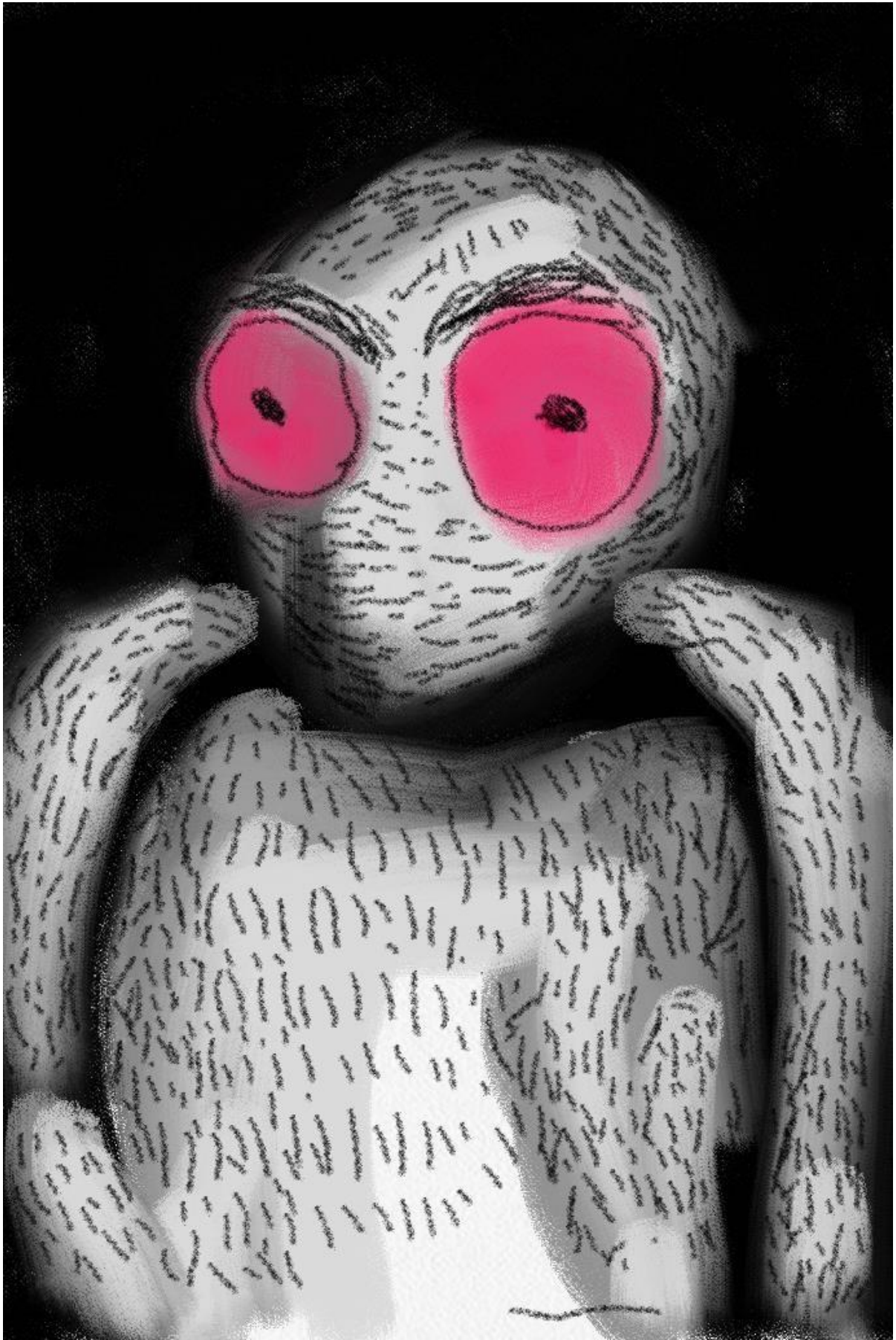
digitální obraz 3

digitální obraz 4

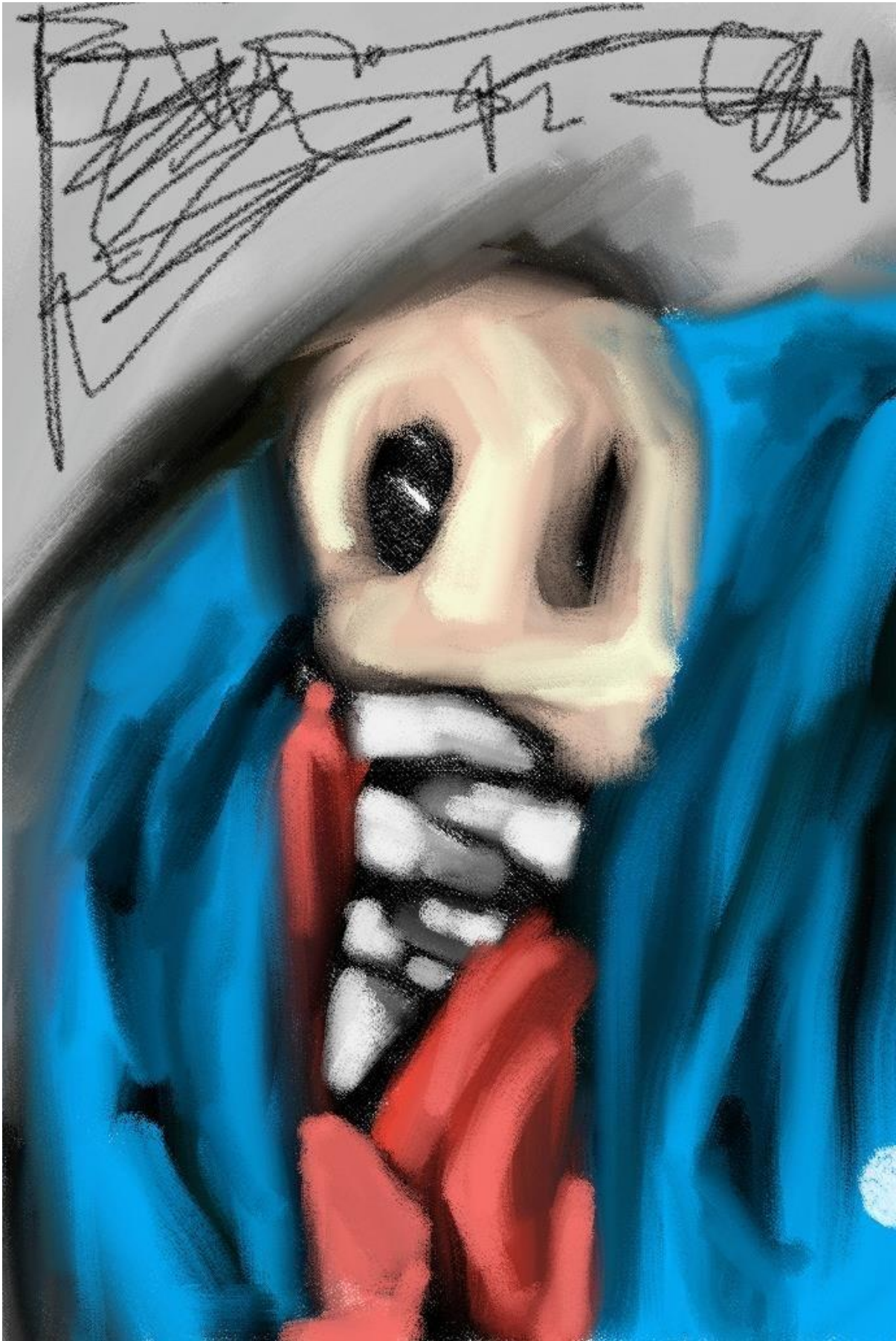
digitální obraz 5

digitální obraz 6

digitální obraz 7

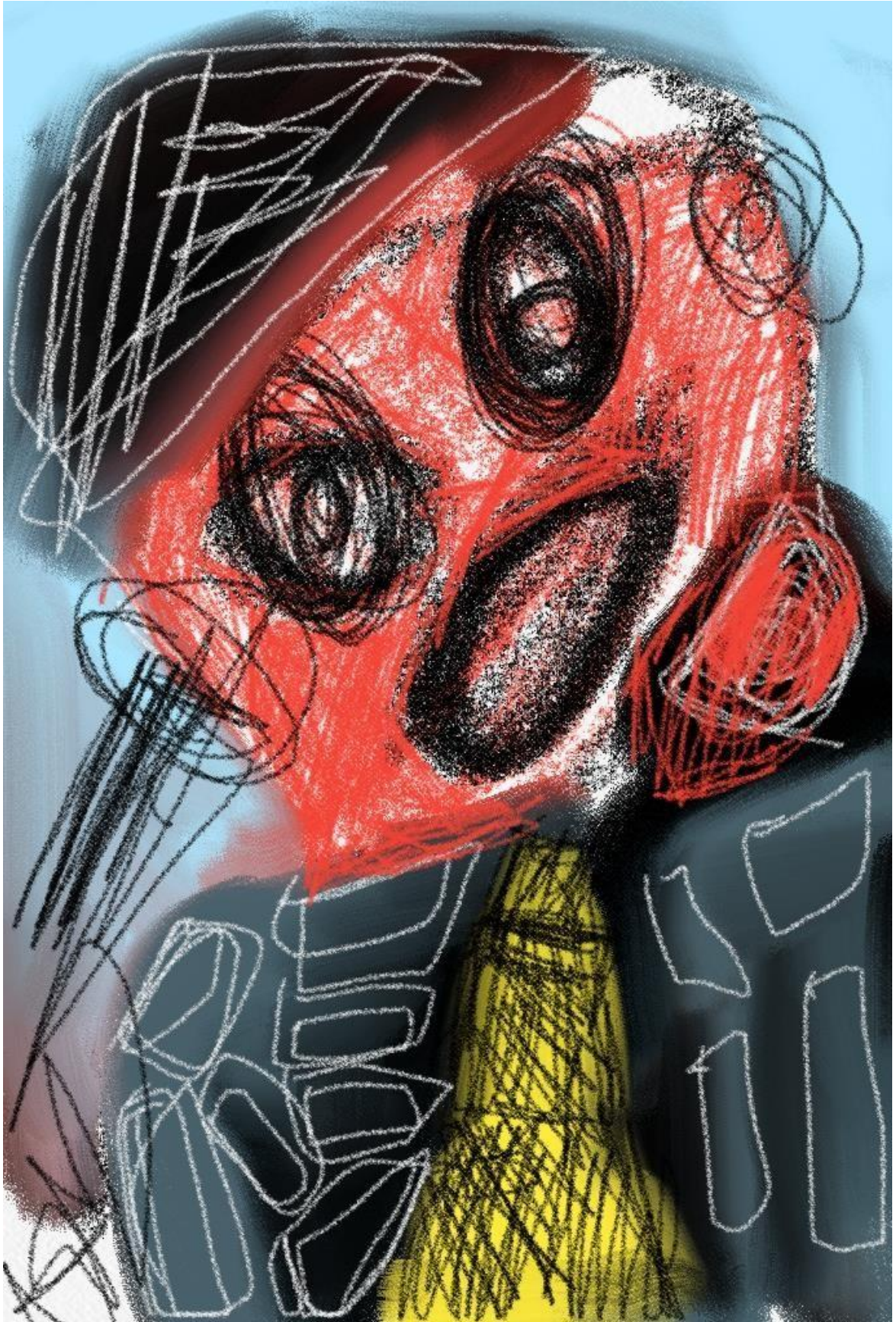
digitální obraz 8

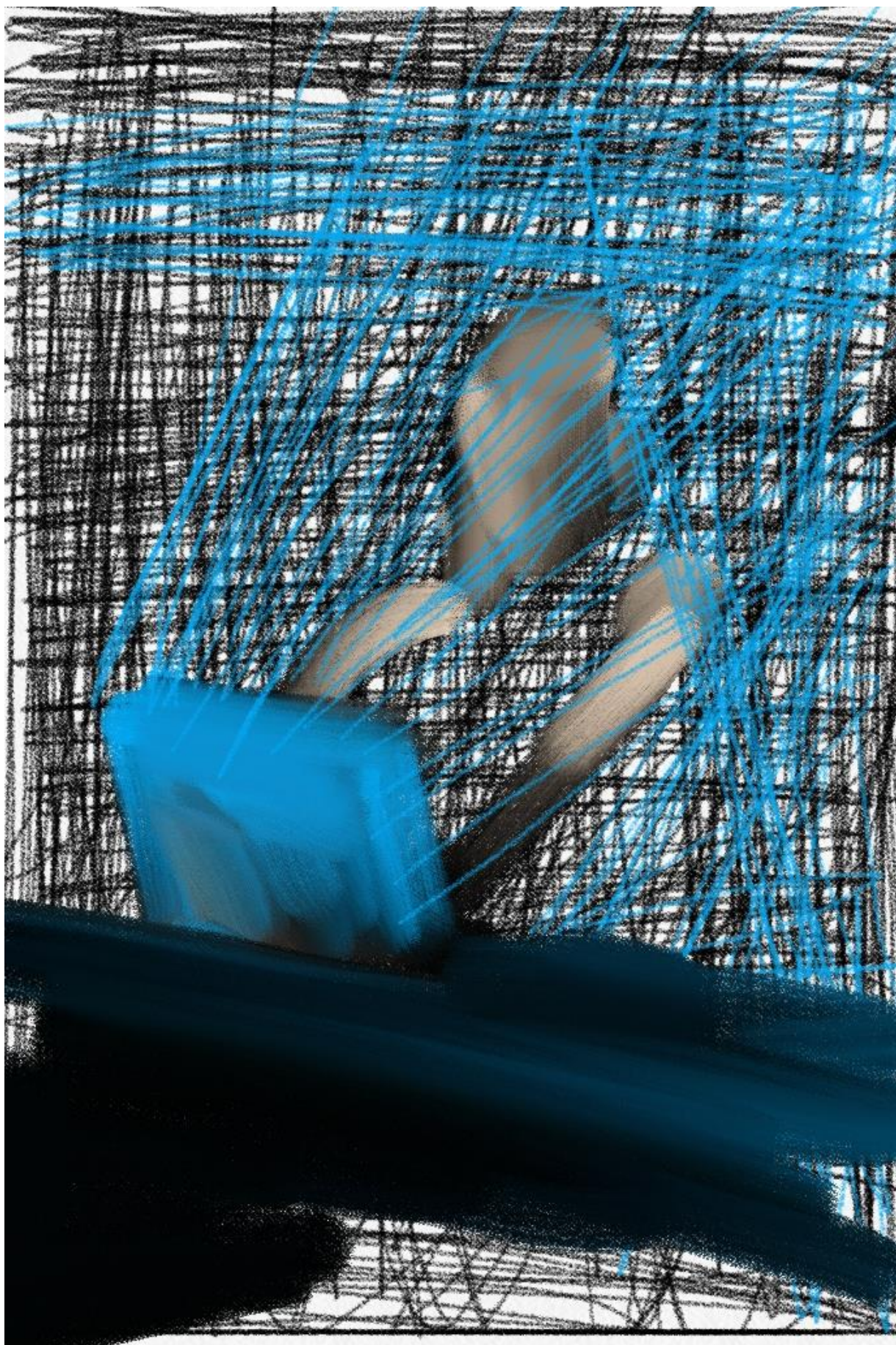
digitální obraz 9

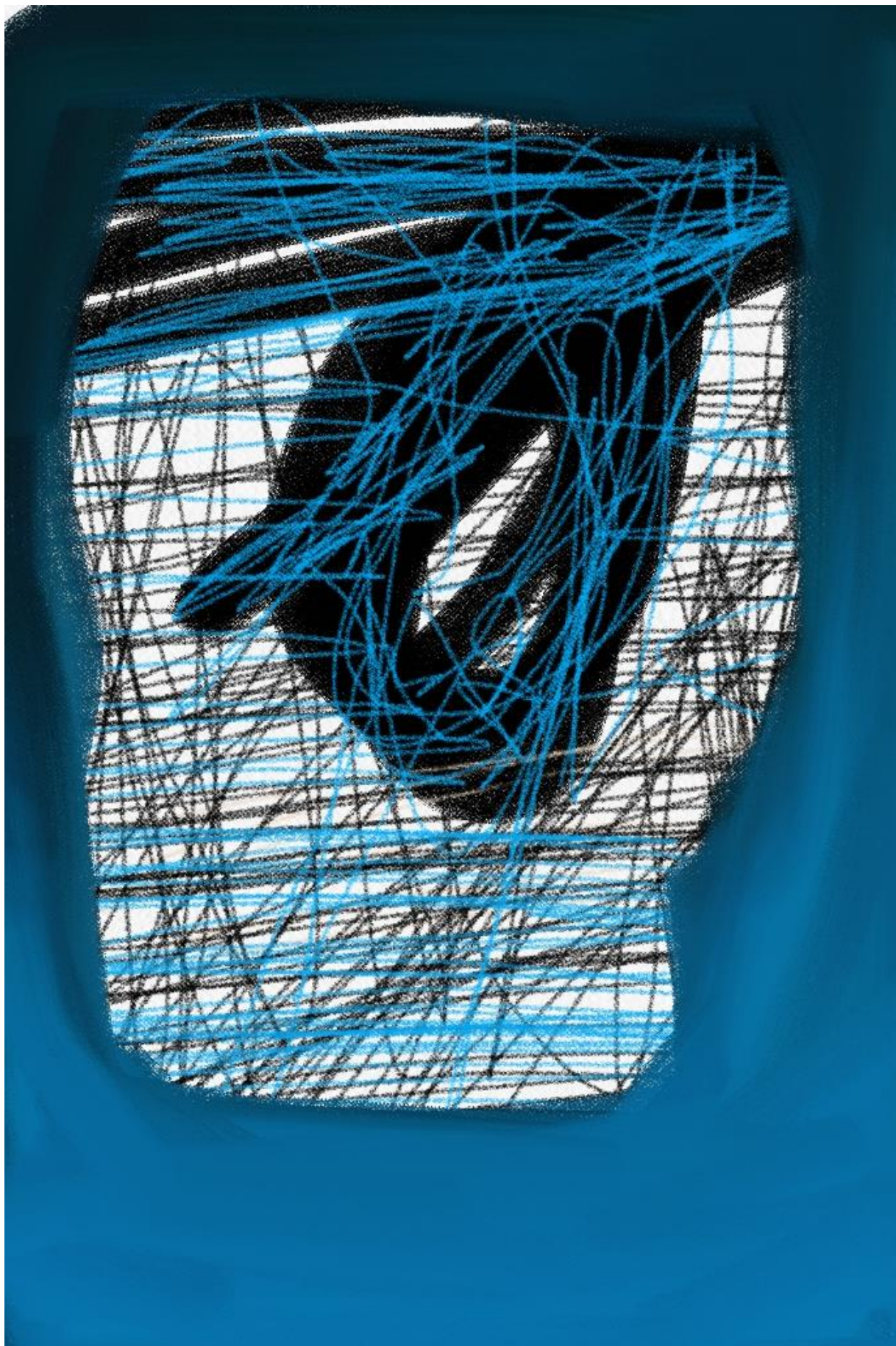
digitální obraz 10

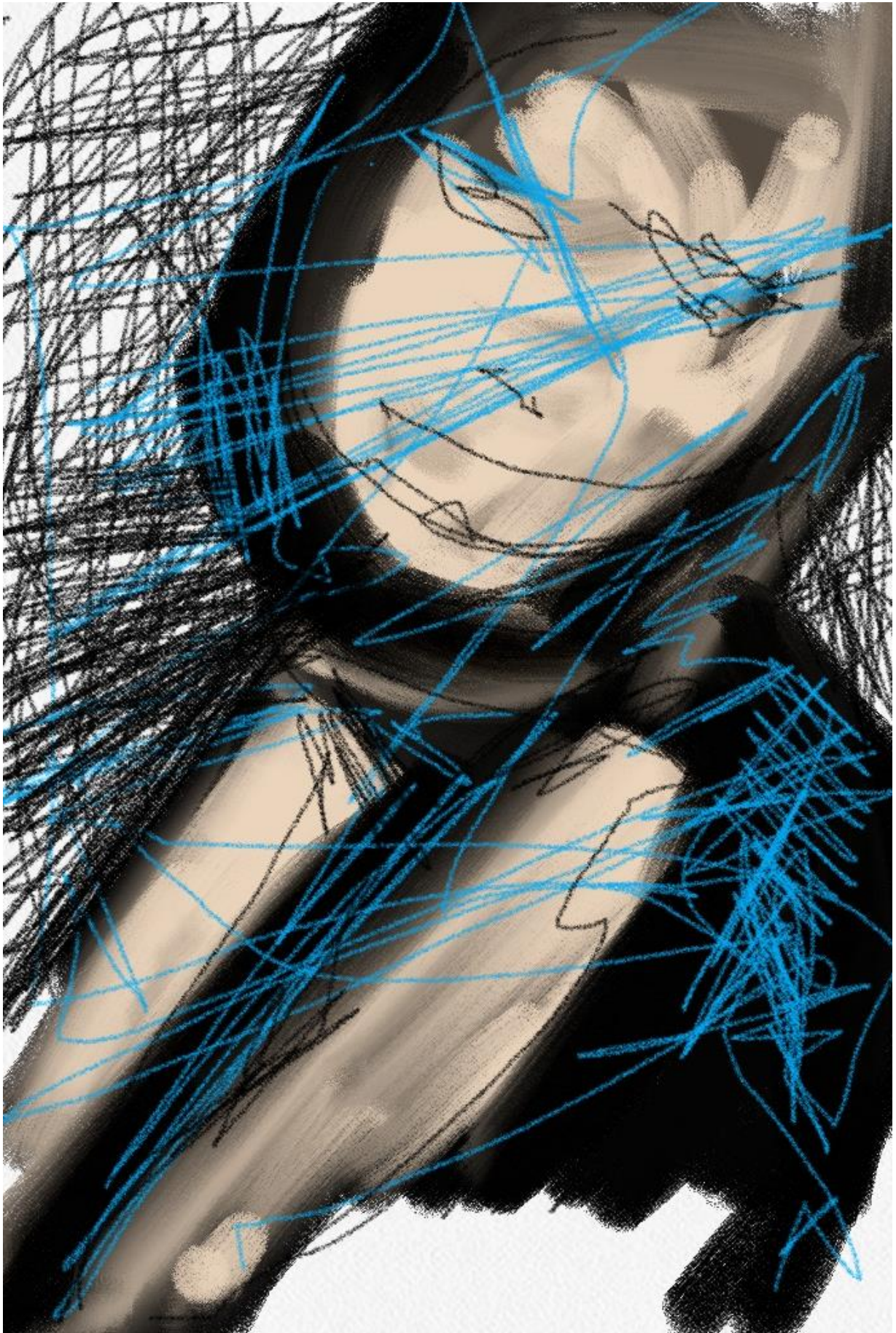
digitální obraz 11

digitální obraz 12

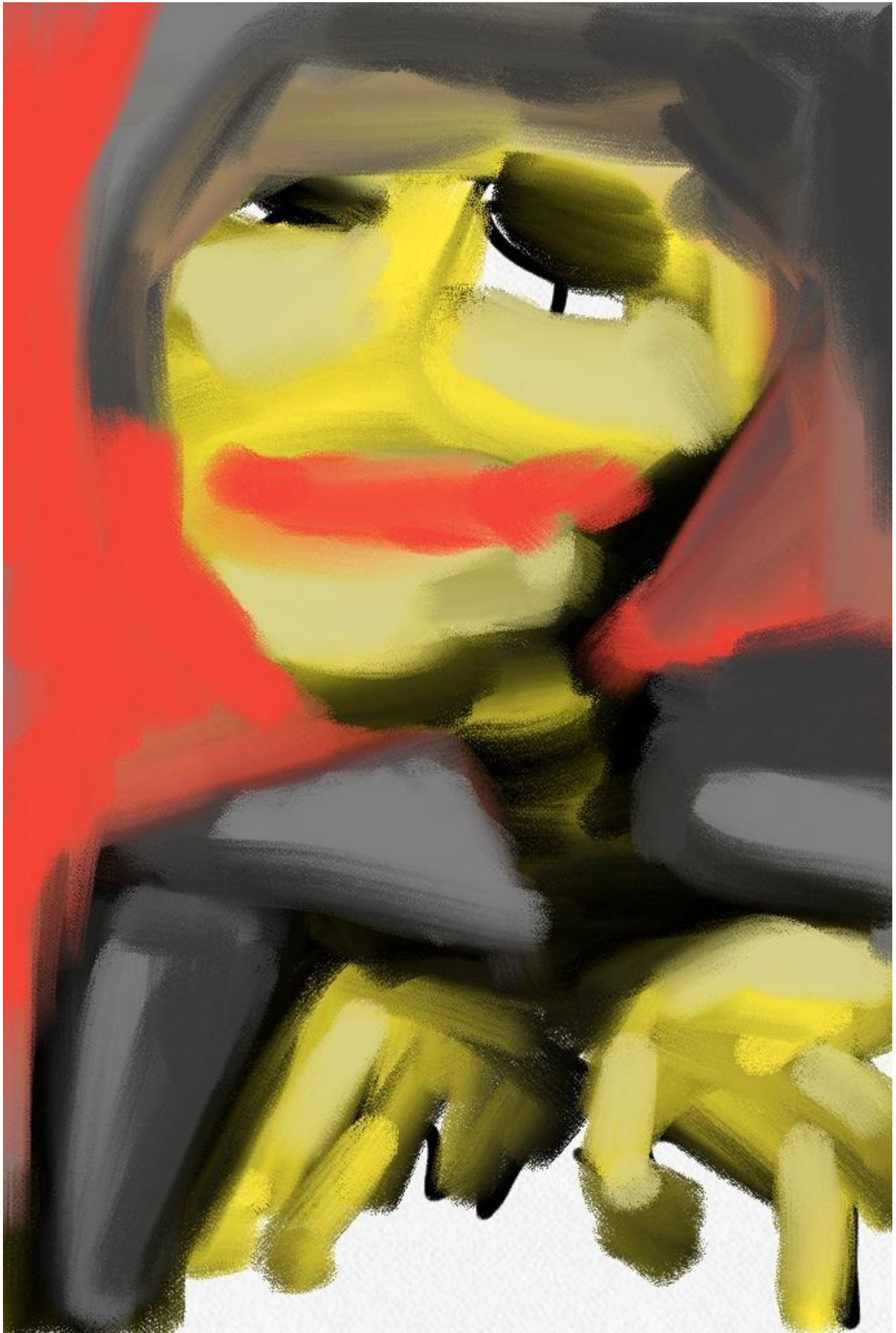
digitální obraz 13

digitální obraz 14

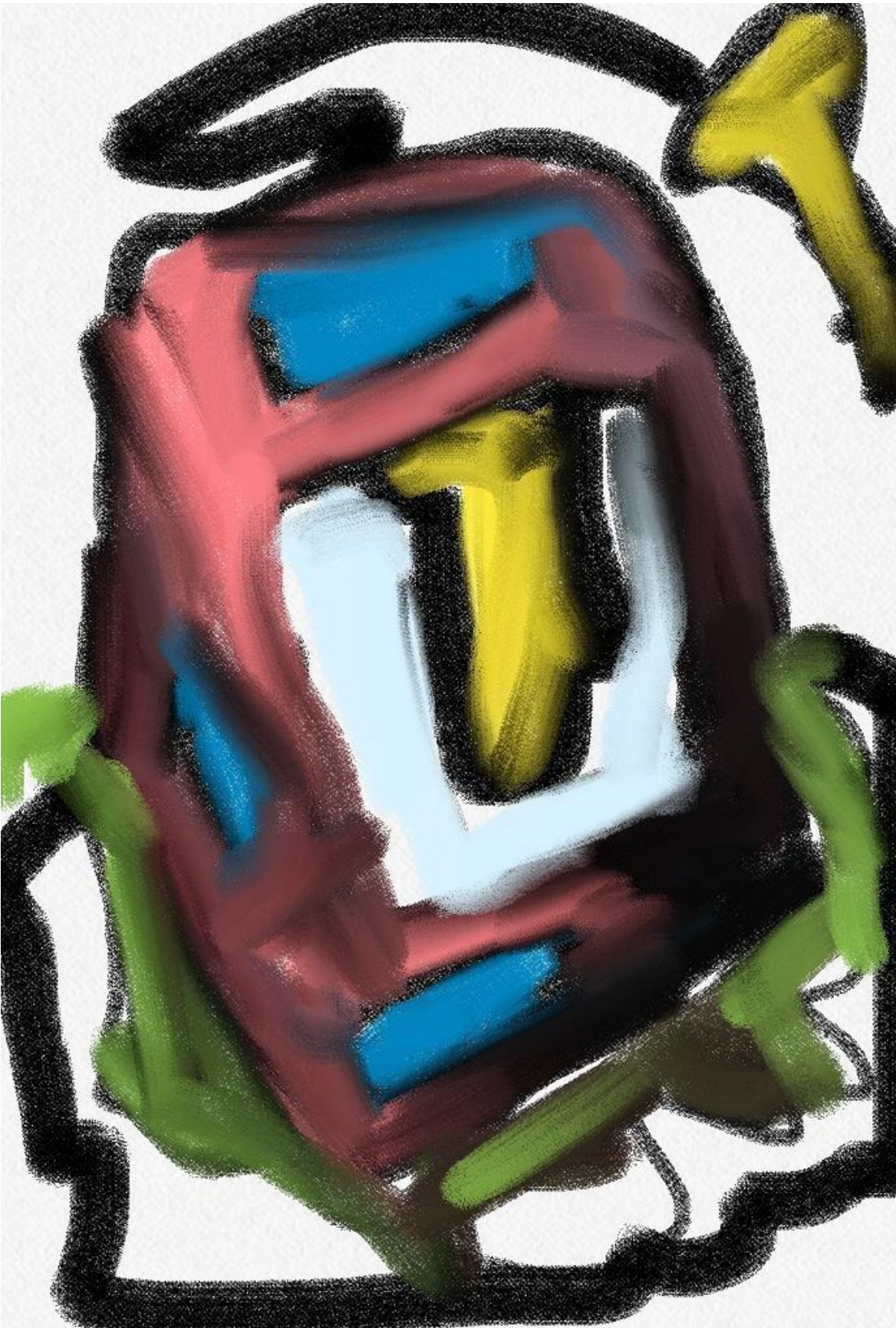
digitální obraz 15

digitální obraz 16

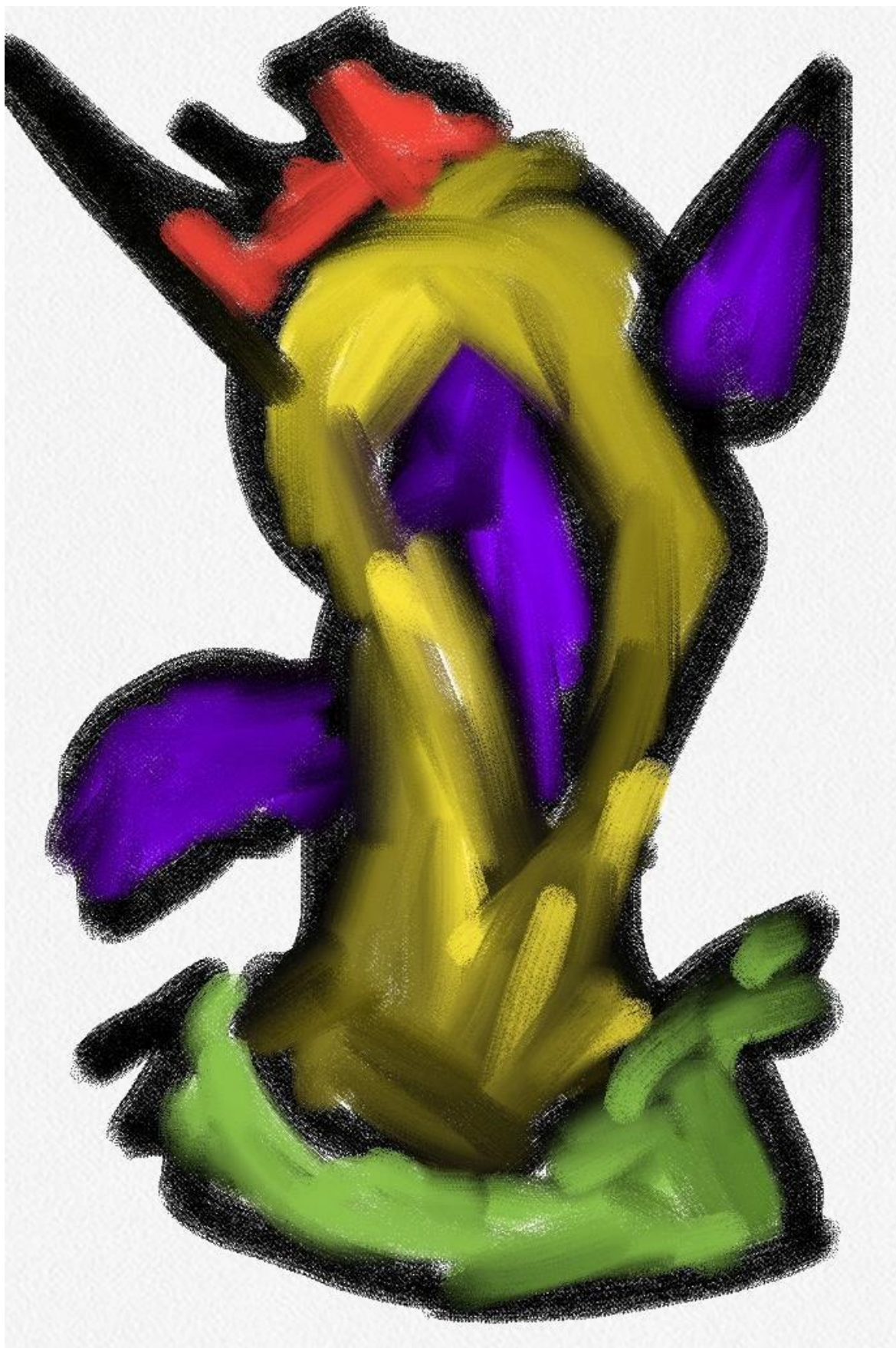
digitální obraz 17

digitální obraz 18

digitální obraz 19

digitální obraz 20